

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 5

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 16 de setembre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I. Jurament o promesa dels nous diputats. 98
- II. PREGUNTES:**
- 1) **RGE núm. 1668/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions del Govern en relació amb l'Hospital Militar. 99
- 2) **RGE núm. 1669/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a regulació de la cooperació per al desenvolupament. 99
- 3) **RGE núm. 1670/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de les infraestructures de sanejament i depuració a l'illa de Menorca. 100
- 4) **RGE núm. 1671/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració del servei públic del transport aeri entre les Illes. 100
- 5) **RGE núm. 1660/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaració d'obligacions de serveis públics dels vols entre les illes i la península. 101
-
-

- 6) RGE núm. 1672/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de l'accés dels treballadors al mercat del treball europeu. 102
- 7) RGE núm. 1673/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pins que realment han caigut en el temporal de novembre del 2001. 102
- 8) RGE núm. 1661/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei de drogues. 103
- 9) RGE núm. 1662/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de fons de cooperació municipal. 104
- 10) RGE núm. 1663/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a clausura definitiva de l'hotel Bahía Park. 105
- 11) RGE núm. 1548/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a suport de la Conselleria d'Agricultura i Pesca a la SAT Prilac. 106
- 12) RGE núm. 1581/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a oposicions a l'IBANAT. 107
- III. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 1546/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig a la moció de censura, suport d'un trànsfuga, a Maria de la Salut. 108
- IV. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 1441/03**, pel qual es deroga la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient, **RGE núm. 1536/03**, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds; **RGE núm. 1521**, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i **RGE núm. 1565/03**, del Grup Parlamentari Socialista. 113
- V. Designació dels membres que han de formar part del Consell Social de la UIB.** 126

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyors diputats. Començam la sessió plenària.

I. Jurament o promesa dels nous diputats.

El primer punt de l'ordre del dia és la presa de possessió dels nous diputats, Sra. Maria Binimelis i Amengual, Sr. Joan Font i Rosselló i Sr. Jaume Ricardo Tadeo i Florit. D'acord amb l'establert a l'article 7 del Reglament de la cambra procedeix que els nous diputats prestin la promesa o el jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Hble. Sra. Maria Binimelis i Amengual, Hble. Sr. Joan Font i Rosselló, Hble. Sr. Jaume Ricardo Tadeo i Florit... pot passar. Jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de diputat del Parlament de les Illes Balears, amb lleialtat al Rei i de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Sí ho promet.

EL SR. PRESIDENT:

Hble. Sr. Joan Font i Rosselló. Jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de diputat del Parlament de les Illes Balears, amb lleialtat al Rei i de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sí ho jur.

EL SR. PRESIDENT:

Hble. Sr. Jaume Ricardo Tadeo i Florit. Jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de diputat del Parlament de les Illes Balears, amb lleialtat al Rei i de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

EL SR. TADEO I FLORIT:

Sí ho jur.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia consistent en les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

II.1) RGE núm. 1668/03, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions del Govern en relació amb l'Hospital Militar.

Pregunta RGE núm. 1668/03, relativa a previsions del Govern en relació a l'Hospital de Manacor que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. La nostra pregunta diu quines són les previsions del Govern de les Illes Balears en relació a l'adquisició de l'Hospital Militar i els usos que en el futur se li podrien donar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En relació en aquest tema informar que el Govern de les Illes Balears a través de la seva vicepresidenta i del conseller d'Economia i Hisenda varen mantenir una reunió bilateral el passat dia 21 de juliol amb el subsecretari del Ministeri de Defensa, el Sr. Torres De Silva, per impulsar el procediment d'adquisició d'aquest immoble i destinar-lo a usos socio-sanitaris i també a usos administratius que fessin referència sempre a aquests primers.

Es tracta, com sabeu, d'una operació que es remunta a l'any 1999 quan el Partit Popular en aquest Parlament va presentar una proposta no de llei perquè el Govern negociés amb el Ministeri de Defensa la compra d'aquest edifici i convertir-lo en un centre socio-sanitari. Malauradament i encara que el Ministeri de Defensa va manifestar la seva intenció de què aquest Hospital Militar es dediqués a un ús civil, durant aquests anys hem vist que no s'ha arribat a cap tipus d'acord. Per això nosaltres, a partir de la reunió que es va mantenir a partir de dia 21 de juliol, no hem deixat de fer feina en aquest tema. I la situació actual és que esperam que durant aquest mes de setembre el Ministeri de Defensa ens remeti un protocol per a la seva compra.

La intenció d'aquest Govern és adequar aquest edifici per a un centre de residència per a persones majors assistides i disposarà d'unes 72 places. Amb aquest fet donarem resposta a un col·lectiu que d'una manera preocupant tenim actualment una gran llista d'espera. Com sabeu i des del Govern aquest és un tema que té el suport de tots els membres d'aquest Govern,

com no podia ser d'altra forma i aquest és un exemple de la política social que es durà a terme a partir de la meua conselleria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Vol contestar Sr. Diputat?

II.2) RGE núm. 1669/03, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a regulació de la cooperació per al desenvolupament.

Passam a la pregunta 1669/03, relativa a regulació de la cooperació per al desenvolupament que formula l'Hble. Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President. Atès que la cooperació internacional és una de les eines més importants per poder aconseguir el desenvolupament dels països i de les regions que han de menester de la solidaritat dels estats i les comunitats del primer món, des del Grup Parlamentari Popular volem demanar al Govern de les Illes quina serà la regulació davant aquest tema i les mesures previstes que es duran a terme.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Informar i com vostès saben que l'acció reguladora del Govern en matèria de cooperació s'ha d'atendre a les bases establertes a la Llei 23/98 de Cooperació Internacional en el Desenvolupament. Atenent aquest marc des del Govern és voluntat poder comptar amb una llei que pugui regular tota la cooperació en el desenvolupament. Aquesta voluntat es justifica en certa manera per la necessitat de disposar d'un text allà on, tan l'Executiu com les diverses ONG, com la resta d'entitats implicades puguin acudir-hi i puguin trobar i conèixer les línies generals de cooperació.

L'objectiu és poder aconseguir una llei clara i sobretot eficaç. Es tracta d'un text del qual es podran nodrir i sorgiran els plans directors futurs, el primer d'ells serà el Pla director 2004-2007 i el Pla director per a l'any 2004. Aquesta llei suposarà que la cooperació es regularà en base a uns principis generals i a més, aquesta llei permetrà dur un seguiment i un control de les ajudes que es fan i el destí d'aquests fons públics. La previsió que nosaltres tenim és que aquesta proposta de llei sigui aprovada pel Consell de Govern abans de final d'any i poder entrar-la després en aquest Parlament per a

la seva tramitació i posterior aprovació com a llei. Sabem realment que amb aquesta llei, amb aquests plans directors i amb el pla anual comptarem amb un instrument legal al qual es podran dirigir aquestes ONG, l'Executiu i la resta d'entitats implicades.

Moltes gràcies.

II.3) RGE núm. 1670/03, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de les infraestructures de sanejament i depuració a l'illa de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 1670/03, relativa a millora de les infraestructures de sanejament i depuració a l'illa de Menorca que formula l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Tenim coneixement de la preocupació i interès del conseller de Medi Ambient per als problemes que afecten l'illa de Menorca, una illa que aquests darrers anys hem vist molt mancada d'inversions. Amb motiu de la seva recent visita a Menorca no dubt que ha abordat temes necessaris i de gran importància per a la nostra illa, una illa com tots sabem amb una clara vocació turística i en constant evolució.

Per tant, volíem demanar al Sr. Conseller de Medi Ambient quines mesures pensa adoptar la Conselleria de Medi Ambient per tal de millorar les infraestructures de sanejament i depuració a l'illa de Menorca?

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, primer de tot anticipar-nos, anticipar-nos a la situació en què està l'illa de Menorca en tema de depuració i allò que li puc dir és que és necessari la redacció d'una sèrie de projectes i altres mirar de quina solució se'ls dona pels problemes que tenen d'anys i anys. I li podria dir que en aquest moment i en fase de preparació estan distints concursos de millora del bombeig de distintes estacions, també la substitució de difusors de varies depuradores i també substitució de quadres elèctrics que estan fets pols i moltes d'elles no funcionen.

Per altra banda li diria que hi ha tota una sèrie de projectes redactats que s'han acabats aquest darrer any però que no s'havien posat en marxa, com era l'emissari marítim terrestre de Ciutadella Nord, el tema de l'EDAR de Binidali i els col·lectors i estacions de bombeig de Binidali. I també una nova estació de bombament a Santa Victòria a Es Mercadal. Però també dir-li que hi ha projectes a redactar per donar una solució definitiva que estaran redactats d'aquí a finals d'any que és l'emissari marítim terrestre de Binidali, la nova EDAR de Port Addaia i també la depuradora de Cala en Porter, un tema increïble de

poca voluntat política de voler arreglar aquest tema i que en aquests moments el Batle d'Alaior té la possibilitat, si vol, d'aquí a 30 mesos tenir una depuradora nova.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula l'autora de la pregunta?

II.4) RGE núm. 1671/03, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració del servei públic del transport aeri entre les Illes.

Passam a la pregunta 1671/03, relativa a declaració de servei públic del transport aeri entre les Illes que formula l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. La nostra pregunta és la següent: quines previsions té el Govern en relació a la declaració de servei públic del transport aeri entre illes?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, la declaració de servei públic del transport entre illes està en aquest moment en un estat molt avançat de la seva tramitació, jo crec que aquest Govern no ha perdut ni un minut perquè aquesta declaració sigui una realitat quan abans per al benefici dels nostres ciutadans. Dir que el mes de juliol vàrem tenir moltíssimes reunions aquest Govern amb la Direcció General d'Aviació Civil per tancar el document definitiu, a principis d'agost aquest document es va remetre a informe tan del Govern balear com de totes les companyies aèries i també de l'Associació de Consumidors i d'AECA, al mateix temps aquest Govern va donar trasllat als tres consells insulars per tal de consensuar el document, fins i tot, aquesta consellera va anar a Menorca per tenir una reunió amb la mesa de transport i explicar el seu contingut.

Fruit de totes les al·legacions s'ha fet ja el document definitiu allà on s'han recollit moltes de les al·legacions formulades pels consells i també per partits polítics que varen voler participar dins la seva redacció i puc anunciar que aquesta setmana, dijous concretament, el President, aquesta consellera i representants de la Direcció General d'Aviació Civil i per tant, del Ministeri de Foment tendrem una reunió davant la comissió que és el tràmit més important i més essencial que hi ha per obtenir el vist-i-plau de la Comissió Europea i tendrem ja una reunió dijous amb la comissària de Transports, la Sra.

Loyola de Palacio, i ja després només quedarà l'acord del Consell de Ministres i la seva publicació. Per tant, nosaltres creim que abans de Nadal amb tota seguretat serà una realitat, tendrem unes tarifes màximes dels vols entre illes de 48 euros pels residents i que tot aquest document, juntament amb la capacitat, la freqüència i altres requisits suposarà, jo crec, una fita històrica per a aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula Sra. Diputada?

II.5) RGE núm. 1660/03, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaració d'obligacions de serveis públics dels vols entre les illes i la península.

Passam a la pregunta 1660/03, relativa a declaració d'obligacions de servei públic dels vols entre les Illes i la península que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas i Rosanes del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, continuem parlant de declaració de servei públic per als vols. Jo crec que una de les grans mancances, de les grans frustracions i que constitueixen el primer gran fracàs d'aquest Govern és que aquesta declaració de servei públic no consta, no s'inclouen les relacions entre les Illes i la península. Vostè va explicar una vegada a una roda de premsa que varen recollir tots els mitjans de comunicació que hi havia inconvenients legals per part de la normativa europea perquè els vols entre les Illes i la península estiguessin inclosos dins aquesta declaració.

A mi m'agradaria saber amb quin fonament va fer la Sra. Consellera aquesta afirmació?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, jo crec que qualificar de gran fracàs la declaració o la propera declaració dels vols entre illes, jo la veritat crec que és un poc delicat qualificar aquesta negociació de gran fracàs perquè hauríem de veure que és allò què va fer l'anterior Govern per minvar aquest transport, que va pràcticament duplicar els seus preus durant els 4 anys que vostès varen governar.

Dir-li que la situació dels vols entre illes no és la mateixa, per desgràcia, de les connexions de les illes menors, sobretot amb la península, tenim una normativa comunitària de directe aplicació i que és el Reglament 2408/92 allà on es va aprovar el tercer paquet comunitari d'alliberament del transport aeri i que aquesta normativa preveu, precisament, la llibertat del mercat aeri i a un article preveu la seva excepcionalitat en la declaració de servei públic.

Dir per tant, que aquesta situació cap regió d'Espanya té declaració d'obligació de servei públic amb la península, cap regió d'Espanya en aquest moment i aquesta consellera i aquest Govern va manifestar amb les seves al·legacions al ministeri perquè considerem just i considerem una reivindicació justa intentar solucionar els problemes que pateixen les illes menors amb la península, sobretot la temporada d'hivern, però que precisament aquesta normativa de directe aplicació és la que resulta més complicada l'aplicació que allò que és la declaració dels vols entre illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sra. Consellera jo no parlaria de complicació, parlaria d'ineptitud i li explicaré per què. A tot Europa les declaracions de servei públic amb les regions insulars sempre es refereixen a relacions entre les illes i la península. És més, som un cas excepcional el fet que nosaltres estam demanant declaració d'obligació de servei públic entre les illes, tots els fòrums europeus que fan referència a aquest tema, inclosos aquells que es preocupen de les qüestions d'insularitat ho tenen així reconegut, totes les declaracions de servei públic que existeixen tan per vaixell com per avió a tot Europa, en relació a regions interinsulars, es refereixen a connexions entre les illes i el continent. No entenc per què, o per ser més exactes, vostè està donant una informació incorrecte a l'opinió pública i en aquest Parlament quan diu que la declaració entre les illes i la península és més complicada que la declaració interinsular perquè és exactament el contrari, totes les declaracions de servei públic i repassis o s'aconselli millor, totes les declaracions d'obligació de servei públic a regions insulars es refereixen a connexions entre les illes i el continent, no entre les regions interinsulars.

Allò que passa realment és que vostès allò que estan fent és encobrir la voluntat del Ministeri de Foment de fer una declaració de servei públic que no li costi un duro. És a dir, demanar a les companyies per favor que es portin bé. Però en qualsevol cas no som capaços de comprometre al Govern de l'Estat que aquesta sigui una vertadera obligació de servei públic, correctament finançada al servei dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la representant del Govern, si vol intervenir.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo li diré allò que passa amb la vostra actitud i l'actitud del Partit Socialista davant aquesta declaració i allò que passa és que vostès no poden sofrir que aquest Govern només en dos mesos estigui ja tramitant la declaració del servei públic entre illes i per això vostès...

(*Alguns aplaudiments*)

I per això vostès volen amagar aquesta ineptitud intentant desviar l'atenció de l'opinió pública de les connexions de les illes menors amb la península, que és molt important i que aquest Govern reivindicarà, però vostès volen amagar l'atenció, volen desviar l'atenció perquè no volen de cap manera que es parli de la declaració d'obligació de servei públic entre illes que ha aconseguit aquest Govern en només, no fa ni 100 dies que va arribar.

Vostè ha dit que la declaració de servei públic entre illes, ho ha dit als mitjans de comunicació, només afectaven els turistes, senyores i senyors diputats...

EL SR. PRESIDENT:

Ha esgotat el seu temps Sra. Consellera.

II.6) RGE núm. 1672/03, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de l'accés dels treballadors al mercat del treball europeu.

Passam a la pregunta 1672/03, relativa a foment de l'accés dels treballadors al mercat de treball europeu que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és com pensa el Govern fomentar l'accés dels treballadors al mercat de treball europeu per tal de reduir l'atur.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem De Olives i Olivares):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Govern té en compte que la comunitat autònoma de les Illes Balears està integrada dins el conjunt europeu i des d'aquest punt de vista i partida nosaltres tenim interès en aprofitar els instruments que ens ofereix Europa, així tenim una xarxa de serveis públics que és el programa Eures i que a través d'aquesta línia ens podran oferir quines són les ofertes de feina que hi ha dins Europa, d'aquesta manera tenim dues opcions. Primer, donar i divulgar aquesta xarxa d'ocupació que hi ha a Europa allà on surten quantitat de feina a altres països europeus, als 18 països europeus que conformen allò que és l'Eures i al mateix temps també possibilitar l'accés de treballadors de les Illes Balears al mercat europeu.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir el Sr. Diputat?

II.7) RGE núm. 1673/03, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pins que realment han caigut en el temporal de novembre del 2001.

Passam a la pregunta 1673/03, relativa a pins que realment han caigut en el temporal de novembre del 2001 que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Li faig aquesta pregunta, Sr. Conseller, perquè m'agradaria saber d'una vegada per totes quants de pins va tomar realment el temporal del 2001 ja que a la passada legislatura, senyors i senyors diputats, l'ex-consellera de Medi Ambient la Sra. Margalida Rosselló es negà sistemàticament a respondre les meves reiterades preguntes, em remet Sr. President al *Diari de Sessions*.

El meu interès idò Sr. Conseller és conèixer la realitat, conèixer la gravetat d'aquest problema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec, tanta sort que per això no han hagut d'anar a Europa a demanar cap declaració especial perquè la veritat és que és penós la situació. Allò que és evident és que la informació que es va donar és falsa, o almanco no s'ajusta a la realitat, o no hi va haver la voluntat de fer feina de bon de veres per saber allò que hi havia. Les dades que va donar la conselleria la passada legislatura estava parlant d'uns 400.000 pins. Jo li puc dir que aquesta xifra és molt superior, però el més greu d'aquest tema no és tan sols això, és que el termini per presentar sol·licituds acaba dia 31 de setembre i allò que va passar és que dia 31 de juliol ja no hi havia personal que fes feina per seguir recollint

els expedients. Què farem? D'una forma tranquil·la i amb una hortofoto intentarem saber quants de pins queden per retirar i d'una forma...

(Remor de veus)

Es veu que pareix que no va amb vostès els desastres, la metxa, els explosius que vostès han deixat dins els móns de Balears durant prop de dos anys que farà dia 11 de novembre. La qual cosa Sr. Diputat jo el que li puc dir és que aquesta xifra de 500.000 pins és molt superior i segur que passarà els 800.000 i allò que no farem en cap moment és seguir llevar pins dels distints boscs de Balears i posar-los al costat dels dipòsits de CLH de Son Ferriol.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir Sr. Diputat? Té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Sí Sr. President, gràcies. Només per donar les gràcies i felicitar també el conseller de Medi Ambient, donar-li les gràcies per contestar i sobretot també felicitar-lo perquè en dos mesos que du en el Govern m'ha pogut contestar, quan l'ex-consellera va estar un any i mig i no ho va fer, no ho va fer amagant precisament la gravetat del problema. Hem vist idò, amb la resposta del Sr. Conseller, que la realitat està molt lluny d'aquell cens oficial que va anunciar el passat Govern de 180.000 pins.

Per tant, gràcies, Sr. Conseller i esper que vostè pugui solucionar realment aquest problema i retirar tots aquests pins dels nostres boscs. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir el representant del Govern?

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Sí gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, jo li diria alguna cosa més sobre aquest tema, joestic convençut que en un any no estarà resolt aquest problema, així de clar i convé que ho sapiguem, a la societat ens hem d'acostumar a dir-li la veritat, de res ha servit voler-ho amagar, però sí li puc dir que en quatre mesos podrem dir davant aquesta cambra com ho farem i on els posarem, no com aquest concurs que es va fer d'una subhasta d'una part dels lots (...) dels pins que hi ha a Son Ferriol que no acaba fins dia 23 d'octubre i resulta que l'ex-consellera em demana que ja no ni hagi cap, d'un concurs que el mateix Govern va adjudicar fa 6 o 7 mesos i que no acaba fins dia 23 d'octubre. Què hem de fer? Intentar ser realistes davant un fet que té molt preocupat a tota la gent que viu pròxima a zones de massa forestal.

En aquest cas jo li vull dir Sr. Diputat i a tots els diputats de la cambra que tocar amb els peus enterra en aquest tema serà allò que...

IL8) RGE núm. 1661/03, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei de drogues.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 1661/03, relativa a Llei de drogues que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Salom i Soler del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Aina Salom i Soler.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada amb els mateixos termes que està redactada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Respecte la pregunta de quin temps tardarà aquesta Conselleria de Salut en presentar aquest projecte de Llei de drogues, que va estar presentat pel pacte, per vostè Sra. Diputada, a l'anterior legislatura. Li vull dir que precisament el Grup Popular llavors va presentar una esmena a la totalitat perquè no estàvem totalment d'acord amb el text de la llei, a part d'altres qüestions com era el consens, trobàvem que feia falta consens per a aquest projecte de llei i per tant, allò que hem fet ha estat recuperar aquest text, allò que farem serà consensuar el text, no només amb el sector sanitari sinó també amb les altres institucions perquè hem de definir bé les competències i també amb un sector molt important de les nostres Illes que és el productor de vi. Per tant, una vegada estigui totalment consensuat serà presentat en aquest Parlament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, Sra. Consellera. Sé perfectament que vostè va presentar una esmena a la totalitat d'una llei que era estrictament necessari en aquesta comunitat perquè érem la darrera comunitat autònoma que no tenia Llei de drogues i seguim sent la darrera comunitat que no té Llei de drogues. Li he de dir que vostè pot tornar consensuar amb tots els col·lectius que jo vaig consensuar, vaig consensuar amb el

Degà dels Jutges, amb el Fiscal d'aquell moment, amb associacions com el Projecte Home, amb tothom. Va ser una llei, li ho he de dir Sra. Consellera, tothom hi estava molt d'acord i tothom hi estava molt satisfet que a la fi i després de molts d'anys es presentés un esborrany, un projecte de llei de drogues com el que es va presentar.

De totes formes li don l'enhorabona en el sentit que vostè recupera un esborrany, diu que ho tornarà consensuar, jo li prec que no ho enredi perquè els perjudicats són els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, no és aquesta diputada. I així com jo no vaig tenir mai ajuda, vaig tenir una esmena a la totalitat, jo en aquest sentit li diré i de cara a la societat i de cara a la societat civil que pateix el problema de droga, nosaltres no presentarem una esmena a la totalitat, nosaltres donarem suport i pot estar segura que en els casos que no estiguem d'acord que vostè rectifiqui presentarem esmenes parcials que és allò que toca quan una Sra. Consellera presenta i demana un pacte per a la sanitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Estic contenta, de veres Sra. Diputada, pel seu interès en aquesta llei perquè coincidim en el sentit que és ben necessària per a la nostra comunitat una llei de drogues, no només com li deia consensuada amb els sectors sanitaris sinó també és molt important perquè defineix les competències, és a dir, en aquests moments hi ha competències dels municipis, dels consells insulars, del Govern. Per tant, jo fins i tot crec que s'ha de consensuar amb les institucions.

En aquest sentit Sra. Diputada jo li puc assegurar que arribarem a un pacte, n'estic convençuda perquè jo crec que tots volem arribar al mateix port, tots volem pal·liar una sèrie de defectes importants que tenim a la nostra comunitat autònoma. Per tant, Sra. Diputada jo estic convençuda que ens posarem d'acord i el que sí li puc assegurar és que no estaré 4 anys en presentar aquesta llei, com va fer el Govern anterior. Li puc assegurar que el més prest possible, el més aviat entrarà dins aquest Parlament i si pot ser el pròxim període de sessions estarà dins aquest Parlament.

Gràcies.

II.9) RGE núm. 1662/03, de l'Hble. Diputat Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte de llei de fons de cooperació municipal.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 1662/03, relativa a projecte de llei de fons de cooperació municipal i que formula l'Hble. Diputat Sr.

Valentí Valenciano i López del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Valentí Valenciano i López.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El fons de cooperació municipal va ser una aspiració dels ajuntaments, una aspiració històrica que l'any passat es va fer realitat i enguany hi ha una partida de 1.000 milions de pessetes, 6 milions d'euros i allò que seria interessant és que aquesta partida estigués regulada per una llei perquè els ajuntaments puguin preveure amb anterioritat les seves partides pressupostaries que ara estan elaborant.

Sabem que som a principi de legislatura i evidentment no es tracta de demanar al Govern que demà presenti una llei, però d'allò que sí es tracta és de què comencem a fer un calendari perquè precisament els ajuntaments estan interessats en poder planificar els seus propis pressuposts. Per tant, interessa que açò es faci per una llei i es tractaria de saber quan la pensa fer el Govern i quan la pensa dur davant d'aquesta cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José Maria Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputat. Sr. Diputat, entre les prioritats d'aquest Govern no estar el fer un projecte de llei de fons de cooperació municipal.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula?

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr. President. Açò és una mala notícia per als ajuntaments, creim que és un error, un error greu. Continuarem parlant d'aquest tema, però esperem que aquest error sigui corregit de la mateixa manera que va ser corregit el requisit que eximia a les persones majors de 50 anys en el tema de català.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José Maria Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que ni ha procediment per fer un repartiment de fons municipals interessants ni hi ha..., no m'escolta? Sí, ni hi ha procediments fora de la llei. Fa tres anys es va constituir una ponència per

estudiar el repartiment de fons municipals, es va fer el 2000, el 15 de febrer del 2000, i després de..., una, dos, tres, quatre i cinc reunions el dia 4 de desembre del 2002 varen comunicar al Govern que no hi havia acord. Jo li puc avançar que en el mes d'octubre hi haurà acord per al repartiment del fons de cooperació municipal i aquest mateix acord serà per a enguany i per a l'any que ve, sense llei.

Hi ha diversos procediments. Jo el que no faré serà una ponència que estigui dos anys sense adoptar cap solució i al final, de pressa i corrent, dir al municipi allò que li toca per l'article 23. Per aplicar l'article 23 no importa fer cap ponència ni cap llei. Gràcies, Sr. President.

II.10) RGE núm. 1663/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a clausura definitiva de l'hotel Bahía Park.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta 1663/03, relativa a clausura definitiva de l'hotel Bahía Park, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Conseller, el 29 de agosto leí en un medio de comunicación que el hotelero que quería matar al anterior conseller de Turismo estaba negociando con el director general de Ordenación Turística cómo legalizar el hotel Bahía Park, hotel que está afectado por una orden de clausura definitiva, según la publicación, y que por lo tanto habría perdido cuantas autorizaciones o licencias le hubieran sido otorgadas.

Decía ese mismo periódico que el hotel, que había estado cerrado, al llegar el mes de junio, o sea, tras las elecciones, pese a la clausura definitiva estuvo abierto sin ningún problema, y lo mismo parecía decir en el periódico el mismo Sr. Aloy, el director general, que decía que se le permitiría concluir la temporada antes de iniciar los trabajos de adaptación, que efectivamente iba a estar abierto hasta el 30 de septiembre tal y como rezaba su publicidad. Pero ante la formulación de esta pregunta, ayer, de forma precipitada cerró sus puertas pese a estar vendiendo habitaciones hasta el 30 de septiembre.

Por ello nos preguntamos, Sr. Conseller, si piensa hacer cumplir la orden de clausura definitiva con todas sus consecuencias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diéguez, jo comprenc que la passada legislatura vostè estava acostumat al fet que el Govern li escrigués les preguntes. El que

no comprenc ja tan bé és com després de les eleccions i amb el canvi de govern continuï fent preguntes que pareixen més preparades pel Govern que per l'oposició. I si li dic això és senzillament perquè crec que si es pot demanar responsabilitat a qualcú del compliment efectiu de la clausura d'aquest establiment, jo crec que no fa falta que miri enfront de la sala, sinó que miri molt a prop dels seus bancs, i li explicaré per què.

Efectivament, hi ha una sanció a aquest establiment que ve de l'any 99, i durant l'any 99, l'any 2000, l'any 2001 i l'any 2002 aquest establiment ha continuat obert i funcionant. Li matisaré el que vostè diu a la pregunta: l'establiment no es reobre en el moment en què el Partit Popular guanya les eleccions, l'establiment ha estat obert durant tots aquests anys i, per tant, no confongui la gent amb l'enunciat de la seva pregunta dient o volent fer veure que aquest establiment estava obert des de les passades eleccions perquè no és així. De fet, el mateix conseller de Turisme, Sr. Alomar, en una resolució de dia 8 de novembre de l'any 2000, malgrat la clausura definitiva i que el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears havia ordenat, efectivament, el compliment efectiu d'aquesta resolució, autoritzava aquest establiment a obrir sense utilitzar les quaranta habitacions que s'havien detectat de manera il·legal.

Per tant, Sr. Diéguez, li he de dir a més que el procés contenciós va acabar dia 14 de març d'enguany, quan es va produir el desistiment del recurs contenciós per part d'aquest particular, i per tant el conseller anterior a qui li parla va tenir des de dia 25 de març, que li varen comunicar aquest desistiment, des de dia 25 de març fins dia 30 de maig en què va cessar en les seves funcions, per donar compliment a aquesta sanció. Aquest conseller que li parla només en un mes i mig ha aconseguit, com vostè bé diu, que ahir tancàs.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller no juegue a los engaños, porque lo veremos. Le he pedido toda la documentación, tendremos toda la documentación y tendremos tiempo de hablar largo y tendido, de esto. Usted mismo lo ha dicho: el 14 de marzo se desistió de uno de los contenciosos, y ha empezado ocultando otro contencioso, que según tengo entendido perdió el propio hotelero. Muy bien, desde el 14 de marzo; desde el 14 de marzo no volvió a estar abierto. Tenía una orden de clausura definitiva y no podía abrir. Esa orden de clausura definitiva implica la pérdida de las plazas. No se puede negociar nada, tiene que conseguir plazas nuevas, y yo leo en el periódico que su director general está negociando cómo darle plazas. Esto es lo que estoy..., y por eso le estoy preguntando si va a cumplir la clausura definitiva. No el cierre, porque una cosa es que el establecimiento cierre sus puertas -"oye, que el conseller el martes tiene que contestar una pregunta; cerrad rápido"-, y que cierre el lunes de forma precipitada, y otra cosa

es que esté clausurado de forma definitiva con pérdida de las plazas, y eso es lo que nos tendrá que aclarar.

Hablaremos largo y tendido. Sr. Conseller, hubo un filósofo griego hace mucho tiempo que dijo que las leyes en la política oligárquica son como telarañas que atrapan lo débil y lo leve, pero el poderoso las rompe y pasa de ellas. Parece que estaba hecha para este período.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Efectivament no era qüestió d'aquesta pregunta. Jo crec que vostè demana una qüestió molt puntual i molt concreta. L'hi he explicat amb tota la rotunditat del món i estaré encantat, Sr. Diéguez, de veres, de poder continuar parlant d'aquest tema, estaré encanta...

II.11) RGE núm. 1548/03, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a suport de la Conselleria d'Agricultura i Pesca a la SAT Prilac.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 1548/03, relativa a suport de la Conselleria d'Agricultura i Pesca a la SAT Prilac, que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el conseller d'Agricultura el passat mes d'agost va fer unes declaracions sobre la centre lletera Prilac que varen causar una gran alarma dins el sector.

Voldríem saber de primer mà i perquè consti en el *Diari de Sessions* quines són les intencions del Govern respecte de Prilac, si pensa continuar donant-li suport i mantenir la quota d'accions que fins ara té el Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Efectivament continuarem donant suport, entre altres coses perquè tenim un 33% en aquesta empresa i és iniciativa del conseller d'Agricultura i d'aquest

govern donar suport a aquesta empresa i, si és possible, millorar-la i que no tenguim pèrdues.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, he de lamentar que per indisposició el conseller no hi pugui ser, perquè aquest debat hagués estat interessant tenir-lo amb ell. Ja tndrem ocasió de parlar-ne.

L'únic que voldria dir és que l'existència de Prilac a partir de l'any 2002 ha suposat un increment del preu de la llet per a tots els productors, és a dir, per a 30 milions de litres que hi ha a Mallorca ha suposat un increment de 6 pessetes per litre. Això suposa que anualment el sector ingressa 180 milions de pessetes més. Això és la vida o la mort per al sector; aquestes 6 pessetes són la vida o la mort per a una vaqueria avui en dia i la possibilitat de continuar i que gent jove s'hi incorpori. Les declaracions del conseller són desafortunades perquè provoquen un mal a una empresa perquè ocasionen una desconfiança del mercat, tant dels proveïdors de l'empresa com dels clients. Cap empresari del món no fa públic que el primer any d'existència de la seva empresa té dèficit, cosa totalment normal, però evident això és una mala publicitat per a l'empresa que ens agradaria que no es repetís, sobretot perquè encara que es consolidàs aquest dèficit anualment -s'ha parlat de 190.000 euros- el 33% del Govern suposaria haver d'injectar 10 milions de pessetes anuals. Això seria la inversió més productiva de tota la Conselleria d'Agricultura, perquè multiplica per vint la rendibilitat d'aquesta ajuda que fa al sector.

Per tant ens agradaria que a partir es dialogàs més i que s'anàs molt alerta a causar alarma dins un sector que necessita que tots femem feina per tirar-lo endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Estic d'acord amb vostè en el fet que hem de fer feina tots junts per recuperar el sector agrari. No crec que les declaracions del conseller fossin desafortunades, sinó que varen ser absolutament tergiversades. Desafortunades, Sr. Diputat, si vostè m'ho permet, varen ser les seves declaracions donant suport a una intromissió gens moderada d'un sector d'aquests pagesos a la Conselleria d'Agricultura, on vostè donava suport aquestes maneres i formes. Jo crec que hem de recuperar el seny i l'equilibri i això és el que pretén el conseller d'Agricultura i aquesta vicepresidenta: intentam fer feina per a

tots els pagesos i que arribi el benestar a tots els pagesos d'aquesta terra, i per això el conseller d'Agricultura anirà presentant totes les propostes, acompanyes amb pressupost, que no era una realitat fins ara, setmana rere setmana perquè arribi aquest benestar a tots els sectors agrícoles.

Moltes gràcies, Sr. President.

II.12) RGE núm. 1581/03, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a oposicions a l'IBANAT.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 1581/03, relativa a oposicions de l'IBANAT, que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Conseller de Medi Ambient, el que deman és que vostè va dir públicament -i de fet ha estat així- que s'ha aturat tot el concurs oposició públic que es feia a l'empresa que vostè presideix, que és IBANAT, i llavors voldria demanar-li concretament quan pensa donar continuïtat a aquesta oferta pública, que era la primera vegada que es feia a l'IBANAT. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, quan tenguí la solució diré el que farem, perquè no tenc solució, i aquesta solució ha de tenir en compte quatre coses: respecte escrupolós a la legalitat vigent amb especial atenció als aspectes pressupostaris, defensa de l'interès general evitant que la situació desemboqui en una duplicació de llocs de feina que perjudiqui els interessos públics, defensa dels drets ja adquirits pels treballadors d'IBANAT si fos el cas, i també acatament de qualsevol resolució judicial que pogués recaure sobre les incògnites plantejades. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, precisament aquestes solucions crec que les pot tenir, si vol, i sap perfectament que tot el que passa és que són excuses perquè vostès, i vostè concretament, no volen dur endavant a un institut públic, a una empresa pública, una oferta de concurs

públic que ha estat la primera vegada que s'ha fet en tota la història d'aquesta comunitat autònoma, en aquest cas a IBANAT. Per tant no posi excuses, Sr. Font, perquè li puc dir un parell de coses.

En primer lloc hi ha temes menors que pot resoldre perfectament el mateix tribunal, com és el tema del català, que vostè no m'ha contestat però evidentment sí que he vist que havia dit a la premsa. En segon lloc hi ha una situació de 90 persones que ja estan fets tots els processos que s'havien de fer, jurídicament estan absolutament ben fets i no hi ha cap qüestió que ho posi en dubte, i llavors hi ha 90 persones, 90 places de peons i peons especialistes que en aquest moment no saben com està la seva situació. I en tercer lloc estava tot el procés perfectament duit a terme, i en aquest sentit, per tant, només és una excusa perquè vostès volen continuar fent una contractació a dit i com volen, i no volen seguir un procés d'oferta pública, com hauria de ser a qualsevol empresa pública.

I en tercer lloc, o en darrer lloc, li he dir que, miri, Sr. Font, no digui que no està pressupostat, perquè vostè sap perfectament que aquestes 177 places són 177 treballadors que fan feina en aquest moment a IBANAT, i vostè, o el Govern de les Illes Balears, els està pagant, i per tant que no estigui en el capítol 1 és un altre tema, però aquestes persones estan precisament..., se'ls està pagant, supòs, i en aquest sentit estan absolutament pressupostades.

He de dir, ja en darrer terme, que esper que el Sr. Conseller de Medi Ambient vulgui que realment totes les persones, treballadors que es dediquen al medi ambient tant en temes de prevenció i extinció d'incendis, com en temes de parcs naturals, com en tot allò que fa referència a qüestions de medi ambient, siguin treballadors ben pagats però...

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, s'ha de tenir molt de valor per fer aquesta pregunta, o s'ha d'ignorar molt el que vostè ha tengut en les seves mans durant quatre anys. Així de clar.

Miri, allò del capítol 1 és necessari. No hi ha ningú que hagi estat a una administració que no tenguem clar que no hagi d'estar pressupostat a capítol 1 quan un vol fer unes places fixes. Però després hi ha una altra història, Sra. Consellera, que part d'aquestes oposicions, part, la meitat, més de 80 persones, en el butlletí de l'expedient, que jo sé cert que vostè no ho sap, perquè vostè el que em queda clar és que no controlava res de la conselleria, és que part d'aquestes proves en el BOIB va sortir que si avalues en català surten uns que guanyen la plaça -no se'n rigui, és greu per a aquell que no té assegurada la feina-, i si avalues en castellà són uns altres que guanyen la plaça, i és molt greu.

Però més li diré, Sra. Consellera, i si no ho sap cerqui-ho, a IBANAT l'abril del 2002 es va comunicar a 64 persones per escrit, d'aquestes places que ara han tret, que passaven a tenir condició d'indefinitos o interins objectius. De passada té sentències de tres treballadors que li han guanyat el fet que siguin fixos i ha tret aquestes places a concurs, Sra. Consellera. Si vol li explicaré jo perquè veig que els seus directors generals i la seva gerent de l'IBANAT no li varen explicar la veritat d'aquest tema.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

III. Proposició no de llei RGE núm. 1546/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig a la moció de censura, suport d'un trànsfuga, a Maria de la Salut.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, consistent en la proposició no de llei RGE núm. 1546/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig de la moció de censura amb suport d'un trànsfuga a Maria de la Salut. Té la paraula, pel Grup Socialista, la Sra. Francina Armengol per un temps de deu minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, avui el Grup Parlamentari Socialista du a debat i a votació en aquest parlament de les Illes Balears una proposició no de llei que té molt a veure amb l'ètica i la transparència dels partits polítics i de l'honestedat en la vida política de tots els partits polítics que conformam el Parlament de les Illes Balears.

La duim al Parlament de les Illes Balears, màxima institució de la sobirania del nostre poble perquè creim que aquí, on estam representats els partits polítics, és on hem de dir si estam d'acord amb l'ús de trànsfuges o no estam d'acord amb l'ús de trànsfuges, però jo crec que ho hem de dir de forma clara i realista, el que no és possible és que quan a un li convé l'ús d'un trànsfuga ho justifiqui, i quan a un no li convé el condemni unànimement.

I aquesta proposició no de llei ve arrel de la moció de censura que es va presentar dilluns dia 4 d'agost en el poble de Maria de Salut, a l'illa de Mallorca, un poble on a les passades eleccions municipals el partit més votat, la candidatura municipal més votada va ser la del Partit Socialista, i va ser elegit batle del municipi de Maria de Salut el Sr. Martí Ferriol. Molt poc temps després, sense haver ni esperat a veure si el govern municipal era capaç de tirar endavant o no la gestió municipal, el Partit Popular i Unió Mallorquina, amb una voluntat clara, varen utilitzar un trànsfuga, el candidat del Partit Socialista de Mallorca, per canviar aquell govern municipal a Maria de la Salut.

I a nosaltres no ens val que se'ns digui -i ho exprés perquè ahir es va tenir el debat en el Consell Insular de Mallorca amb el vot en contra d'aquesta moció per part del Partit Popular i d'Unió Mallorquina- no ens val que se'ns digui que el Sr.

Mestre no és un trànsfuga perquè no està afiliat al Partit Socialista de Mallorca. Jo crec que no hauríem d'anar a aquests nivells de debat com ahir es va tenir en el Consell Insular de Mallorca, on realment nosaltres vàrem quedar escandalitzats de la postura hipòcrita del Partit Popular, de la postura molt mancada d'ètica del Partit Popular i d'Unió Mallorquina.

Ahir vàrem tenir aquest debat, vàrem poder saber l'opinió del que pensa cada un dels partits polítics, i avui, apel·lant el sentit comú de la gent que forma part del Parlament de les Illes Balears i dels diputats, crec que convé definir clarament que el pacte antitrànsfugisme signat el 98 i que fa poc el Partit Popular, el Sr. Arenas, concretament, ha convidat les altres forces polítiques a instaurar-lo a les corporacions municipals i a les comunitats autònomes, el pacte antitrànsfugisme signat des del 98 i que nosaltres encara mantenim viu, el que passa és que el Partit Popular s'hi ha despenjat, parla sempre clarament dels càrrecs electes d'una corporació municipal, i els llegesc textualment la proposta del Sr. Arenas a la comissió de pacte antitrànsfugisme: "*Las listas presentadas que pasen a la categoría de concejales no inscritos aquellos que no se incorporan inicialmente a los grupos e instituciones de la formación política por la que han sido elegidos*". Significa clarament que es fa la figura del regidor no inscrit aquell que hagi estat elegit per una llista i canviï la voluntat de la llista que ha estat elegida. És exactament el cas de Maria de la Salut.

Ahir fins i tot vàrem haver de sentir teories realment escandalitzadores d'apologia del trànsfugisme per part d'un conseller del Partit Popular, que ens va dir clarament que a la part forana els candidats dels municipis, d'una llista municipal, els vots d'aquella llista municipal els pertanyen i que és molt dubtós que un partit polític pugui dir si aquella persona ha d'abandonar l'escó o no perquè l'escó és de la persona que es presenta a la part forana. Segons el Partit Popular un trànsfuga és un trànsfuga quan posa una moció de censura que el perjudica; un trànsfuga no és un trànsfuga, ho vestim com ho vestim, si l'utilitza el Partit Popular per canviar una majoria municipal o qualsevol institució, i això és el que queda demostradíssim de la forma de funcionar del Partit Popular i d'Unió Mallorquina.

El Grup Parlamentari Socialista i el partit que representa, el Partit Socialista, és molt més seriós que tot això, i jo crec que hem d'aprofitar el debat d'avui i la moció d'avui, la proposició d'avui, per poder aprovar un text on els partits que aquí estam representats ens comprometem a les Illes Balears a no utilitzar cap trànsfuga per canviar cap majoria municipal a cap municipi de les Illes Balears. De totes formes avui quedarà demostrada una altra vegada més la hipocresia i la falta d'ètica del Partit Popular i d'Unió Mallorquina.

A més aquest debat té interès perquè el novembre del 2001, en aquest Parlament de les Illes Balears vàrem tenir un debat intens per condemnar una moció de censura, la que s'havia fet a l'Ajuntament de Sineu, que perjudicava els interessos partidistes del Partit Popular i d'Unió Mallorquina, amb un debat intens que va dur la Sra. Salom, i en aquell moment el Partit Popular va voler condemnar la moció de censura de Sineu però en cap moment no va voler condemnar l'ús i l'aprofitament

dels trànsfuges per canviar majories municipals, i avui, molt poquet temps després, veim per què no va voler condemnar allò, i no ho va voler condemnar perquè ho pensava utilitzar quan interessàs internament al Partit Popular, utilitzar trànsfuges, i ho ha fet així a Maria de la Salut.

Hi va haver una esmena del Partit Socialista de Mallorca que no va prosperar perquè el Partit Popular no la va voler assumir, que era precisament una condemna àmplia de l'ús dels transfuguismes, i no va voler ni condemnar acords posteriors amb trànsfuges ni acords anteriors -i no importa recordar la història de les Illes Balears- però jo crec que el cas del Sr. Peralta encara ens sona a molts i molts de ciutadans de les Illes Balears.

Arrel d'aquell esdeveniment de Sineu, de la moció de censura de Sineu, vàrem tenir realment els ciutadans de Mallorca una sensació que passava una cosa realment apocalíptica, en declaracions de membres destacadíssims del Partit Popular i d'Unió Mallorca; la Sra. Munar fins i tot quan va anar a Sineu va dir: *"La moción de censura que se ha aprobado hoy establece una división en el pueblo. Esto marcará a quines la han impulsado, a sus hijos y a sus nietos. Es negativo para la buena convivencia y no es nada bueno para los partidos políticos"*. Nosaltres no arribam tan lluny, ni molt manco; el que sí volem manifestar, i ho torn posar de manifest, és la hipocresia, la falta de transparència, la falta d'honestedat i la falta de dignitat política d'aquells que avui ens governen a les Illes Balears i en el Consell Insular de Mallorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt no hi ha cap intervenció. Idò passam al Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds volem dir que donam suport a aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Socialista perquè entenem que el transfugisme és el millor argument per al descrèdit de la política, i entenem, per tant, que el transfugisme és allà on hi ha els pitjors vicis de la política més degradada, i des del punt de vista del nostre grup creim que, precisament, la política ha de tenir una altra vessant molt més important, que és que la gent torni a creure amb els polítics i amb les institucions.

Per tant, creim que la moció de Maria és una vergonya. És una vergonya, per una part, per al Partit Popular, que critica contínuament l'honestedat dels altres i que pareix que, a més, demana que hi ha d'haver una política transparent, clara i democràtica, quan és precisament qui no ho practica, i precisament hem de dir que el Partit Popular és al que més agrada jugar no només amb aquest doble llenguatge, sinó sobretot amb el que suposa aquesta vergonya que és la moció de Maria. A més hem de dir que el Partit Popular, per cert, a la

comunitat de Madrid, al marge d'altres errades i responsabilitats del Partit Socialista, està deixant entreveure massa connexions difícils d'explicar amb negocis especulatiu, la qual cosa esperem que no sigui el mateix a Maria.

És també una vergonya per a Unió Mallorca, que precisament s'està tornant una especialista en operacions estranyes, amb mocions de censura, amb canvis d'aliances, amb fixatges a batles independents mentre estan en l'exercici del càrrec. Per tant entenem que des d'Unió Mallorca i des del Partit Popular, si realment volen que la política tenguí aquestes lletres ben clares i ben amples que la cultura política sigui una cultura d'honestedat, de transparència i de discrepància, precisament el que han de fer és, d'una manera clara i contundent, estar en contra del transfugisme, i evidentment no utilitzar-lo a les seves pròpies maneres de fer política.

Per tant, entenem que aquesta proposició no de llei és molt idònia i sobretot demanam seny i responsabilitat política al Partit Popular i a Unió Mallorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, com ja ha recordat la Sra. Armengol, dia 20 de novembre de 2001 es va debatre en aquesta cambra una proposició no de llei presentada pel Partit Popular de rebuig a la moció de censura de l'Ajuntament de Sineu. No han passat dos anys d'aquell debat i malauradament es repeteix la mateixa situació però amb uns altres protagonistes.

La figura del trànsfuga és una constant, malauradament, en la vida política. El transfugisme s'ha erigit en un element característic del sistema polític actual. La democràcia representativa es troba davant una amenaça que prové de la utilització dels seus propis mecanismes de funcionament i especialment el principal, que és la representació política. El trànsfuga és un individu que, elegit democràticament, abandona la formació política que l'encobeïa per passar a engreixar les files d'un altre. El trànsfuga no és més que un exemple de traïdor, un individu que viola la fidelitat deguda als electors que l'han votat i al partit que l'ha representat per, amb el poder que li dóna la designació, usar-lo en benefici propi. El càrrec obtingut no és personal ni pot ser utilitzat al marge del col·lectiu polític que l'ha fet possible. Aquests fets són sempre reprovables, ja que la utilització del poder que li dóna la designació en benefici propi socava els ciments del sistema democràtic.

Aquest estiu ens hem fet un fart de rebre notícies escandaloses de diferents punts d'Espanya, a Madrid, a Marbella i també a Maria de la Salut. Aquests tres casos tenen en comú que les mocions de censura s'han donat en un temps molt breu després de les eleccions. Per tant els batles censurats

no han tengut temps d'ocupar els escons, quasi quasi, ni d'haver demostrat que no han servit per fer una feina o que no han tengut una motivació justificada per un mal funcionament o una mala gestió de l'equip de govern. Això mateix ha passat a Maria de la Salut, que molt poc temps després d'haver resultat elegit per la majoria electoral que havia rebut el Partit Socialista, ja l'han canviat de lloc pel vot d'un trànsfuga, en aquest cas provinent de les files del PSM.

Des del Grup del PSM defensam que la representativitat és dels partits, i reiteram la nostra voluntat de continuar complint el pacte antitrànsfugisme en tots els seus termes. Aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista en els dos primers punts fa una declaració d'intencions en contra de l'ús del vot dels trànsfuges en general, i propugna arbitrar mesures de caràcter econòmic, reglamentari i protocol·lari per desincentivar les pràctiques dels trànsfuges. També ja ho ha recordat la Sra. Armengol en la seva intervenció, que a la sessió plenària celebrada dia 20 de novembre el PSM va presentar una esmena on instava tots els partits polítics a modificar les lleis, instar el Govern de l'Estat a tramitar un projecte de llei de modificació de la Llei Orgànica 5/85, de 19 de juny, de règim electoral general. També al Govern de les Illes Balears a tramitar un projecte de llei de modificació de la Llei 8/86, de 26 de novembre, i també a incloure mesures en el Reglament del Parlament per tal de limitar o eliminar els efectes del trànsfugisme a la presentació de mocions de censura. Jo crec, i sobretot en coherència amb debat que hi va haver fa dos anys, crec que hem d'anar cap aquí, crec que hem d'anar cap a l'arrel del problema, crec que cal canviar les lleis electorals, perquè aquesta és l'única manera de limitar el marge de maniobra dels trànsfuges.

En canvi en el tercer punt rebutja la moció de censura a Maria de la Salut. I nosaltres també volem reafirmar-nos en la postura mantenguda en el debat de dia 20 de novembre, en el qual ja dèiem que no creim adequat que el Parlament sigui el lloc on haguem de convertir-lo en un òrgan de censura als ajuntaments. Hi ha moltes coses censurables que es fan fora d'aquest Parlament, però creim que hi ha uns fòrums adequats per a aquests temes.

Crec que hauríem d'instar els governs a anar per aquí i, sobretot, anar a l'arrel del problema i així evitaríem que, quan les circumstàncies ens són favorables en facem una lectura i quan les circumstàncies ens són desfavorables en facem una altra quant a la utilització dels trànsfuges. Per tant, si la Sra. Armengol i el Grup Socialista s'avenen que hi hagi votació separada dels tres punts, nosaltres donarem suport als dos primers i farem una abstenció al tercer. En el cas contrari, que s'hagi de votar en bloc, evidentment els dos punts primers pesen molt i nosaltres donarem suport a la totalitat d'aquesta proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Salom pel Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull fer un pronunciament clar que, des del Partit Popular, estam absolutament en contra del trànsfugisme i estam en contra de l'ús de trànsfuges. Hem estat nosaltres, des del Partit Popular, que hem impulsat i hem col·laborat d'una manera activa perquè, des de l'any 98, entre les distintes formacions polítiques, a nivell de tot l'Estat espanyol, es pogués arribar a un acord i signar un document, un codi de conducta política, per intentar entre tots eradicar les pràctiques de trànsfuges. El Partit Popular està en contra de qualsevol ús del trànsfugisme, no ens pareix bé que un senyor o una senyora es presenti a través d'un partit polític i que després es passi a un altre partit i, amb això, aconseguixi modificar la voluntat majoritària d'un govern estable, estam en contra d'aquest tipus de pràctiques.

I el cas de manual és el cas de Sineu, el cas de Sineu és un cas claríssim de manual acadèmic de trànsfugisme, on una cap de llista del Partit Popular va signar una moció de censura, amb els independents del PSM de Sineu, per canviar una majoria estable que hi havia en aquell ajuntament. Crec que això..., i nosaltres evidentment varem haver d'expulsar aquella afiliada del Partit Popular, aquella regidora, perquè havia anat en contra de la voluntat del seu partit i havia canviat un govern estable que hi havia en aquell ajuntament. I aquí els senyors del PSM no s'esquincen les vestidures, va venir un anterior diputat a aquest Parlament i mig justificava allò, deia: i la llei ho permet i les lleis no diuen que això estigui mal fet, es contempla, per la qual cosa està bé. Nosaltres estam en contra d'aquest tipus de pràctiques.

I Maria de la Salut creim nosaltres que no és el mateix, i m'explicaré i crec que tots vostès, si no van amb una idea preconcebuda, si van amb una idea oberta, entendran perquè en el cas de Maria no parlem d'un cas de trànsfugisme. A Maria de la Salut, a les eleccions, el resultat va ser: 3 regidors el PSOE, la llista més votada; 3 regidors el Partit Popular; 2 regidors el PSM, encapçalat per un senyor que és independent, i 1 regidor Unió Mallorca. No hi va haver acord entre les distintes formacions polítiques i va sortir triat batle el representant de la llista més votada, que era del PSOE. I ara intentaré demostrar-los perquè consideram nosaltres que aquest senyor no és trànsfuga.

En aquesta moció que té tres punts, evidentment, amb els dos primers, que fan referència a temes genèrics contra el trànsfugisme, el Partit Popular hi està d'acord; nosaltres rebutjam tot ús de trànsfuges per canviar majories a les institucions i nosaltres estam convençuts que els trànsfuges desvirtuen la voluntat dels electors. Ara, en el tercer punt, quan particularitzen en el tema de Maria, és on discrepam. La moció de censura que es va presentar allà la varen signar Unió Mallorca, el Grup Mixt i el Partit Popular. I per què no és un cas de trànsfugisme? Intentaré donar deu pinzellades, deu idees; que tal vegada diran vostès: cada una d'elles collida d'una manera separada no té prou entitat, però si els deu punts les sumes i els poses damunt una balança, crec que hi ha arguments més que sobrants per dir que no parlem d'un cas de trànsfugisme.

En primer lloc, quina és la definició que es fa de trànsfuga? Doncs, és aquella persona que abandona un partit i se'n va al contrari, o aquell que passa d'un partit a un altre partit polític. Aquesta definició, taxativament tan clara, no es produeix en aquest municipi. Però hi ha un segon punt: el Sr. Jaume Mestre és independent, no milita ni en el PSM ni en el Partit Popular ni en Unió Mallorquina, no milita a cap partit polític, ningú no el pot expulsar de militància de cap partit, perquè no pertany a cap.

Tercer punt, el Sr. Jaume Mestre no és un senyor que aparegui de bell nou a Maria de la Salut sense que ningú el conegui; el Sr. Jaume Mestre, ja a l'anterior legislatura, del 99 a l'any 2003, va encapçalar la llista de l'Agrupació Municipal del PSM, com a independent. I a l'anterior legislatura hi va haver un pacte entre aquests senyors i el Partit Popular, un pacte de legislatura, de governabilitat de quatre anys, on nosaltres, des del Partit Popular, vàrem donar la batlia al Sr. Jaume Mestre per a aquests quatre anys.

El quart punt és que aquest govern va funcionar bé, la gent que va votar un partit i l'altre estava contenta amb aquest pacte. I de fet, Jaume Mestre, abans de les darreres eleccions del mes de maig, ja havia acordat amb el número 1 del Partit Popular, amb el Partit Popular de Maria de la Salut, que tornarien reeditar el pacte i que, a més, compartirien batlia: dos anys en Jaume Mestre i dos anys el Partit Popular.

Cinquè punt. Aquest acord no el feren dins una cambra tancada, a les fosques, que ningú no se n'assabentàs, tot el poble ho sabia; si es repetien més o manco els mateixos resultats a Maria de la Salut, pactarien dos anys de batlia per a Jaume Mestre i dos anys de batlia per al Partit Popular, això era *vox populi* i era l'ànim amb què aquests partits es varen presentar a les eleccions a Maria de la Salut. I crec que aquest cinquè punt és important.

Però hi ha més encara, quan Jaume Mestre va veure que des del seu partit, del qual ell era el número 1 per la candidatura de què formava part, essent independent, deien que ni pensar-ho de pactar amb el Partit Popular, doncs aquest senyor -i crec que és un tema molt important- en dues ocasions va oferir l'acta de regidor, va dir que estava disposat a dimitir de regidor de Maria de la Salut. I el PSM no va acceptar la seva acta i la seva dimissió com a regidor. Si aquest senyor hagués anat amb mala intenció i amb ànim d'enganar no hagués estat disposat, d'una manera transparent i oberta, a dimitir de regidor de Maria.

I un altre tema, si el PSM estava convençut que aquest senyor feia un mal ús de la seva acta de regidor i li oferia la dimissió, per què no la va acceptar? Per què no va acceptar l'acta de regidor de Jaume Mestre el PSM a Maria de la Salut? Jo crec que aquest és un tema important i crec que és un tema amb pes suficient com per veure que a Maria de la Salut no parlem d'un cas clar de transfuguisme.

El setè punt és que a Maria de la Salut hi havia una divisió claríssima dins l'agrupació local del PSM, que la majoria de gent de Maria, com ho havien fet durant tota la campanya, volia aquest pacte. Però què passa? Que de Palma diuen que no; com

que havien perdut les eleccions a nivell autonòmic, no volien cap pacte a nivell local amb el Partit Popular, i va haver d'anar el Sr. Morro a una reunió, pegà un cop damunt la taula i va dir: aquí l'agrupació de Maria no pactarà amb el Partit Popular. ... curios veure com els representants del PSM, que demanen tanta autonomia, tanta sobirania a la nostra comunitat, i resulta que després autonomia local dins el seu partit molt poqueta, perquè des de Palma imposen la seva voluntat al que vol la gent d'un municipi.

Vuitè punt. Aquest senyor, davant aquests fets, el que fa és, diu: jo me'n vaig al Grup Mixt. I abandona la formació per la qual s'havia presentat, aquell grup municipal i se'n va al Grup Mixt.

Novena idea. Després de cinquanta dies de govern municipal a Maria de la Salut amb el batle del PSOE, doncs evidentment no hi havia una majoria estable, aquest senyor comandava amb un terç dels regidors de l'ajuntament; tenia tres regidors i l'ajuntament són nou. Hi havia dos terços de regidors que no donaven suport a aquesta elecció de batle, en definitiva, hi havia majoria dins el poble de Maria que no acceptava aquell batle. I és per això que s'arriba a un acord entre els distints grups de l'oposició: Unió Mallorquina, Partit Popular i el Grup Mixt, per intentar donar una estabilitat, una tranquil·litat al govern durant els quatre anys.

I punt número 10, és que aquest senyor, aquest regidor, Jaume Mestre, no té cap àrea de responsabilitat dins l'ajuntament.

Per tant, creim nosaltres que aquí és un acord al qual es va arribar en benefici del poble de Maria, que no es va enganar els electors de Maria de la Salut; que, en tot cas, els únics que han enganat els electors de Maria, amb la seva actitud, crec que és el PSM, que aquí sí que hi ha hagut, en certa manera, un plantejament que podríem definir de transfuguisme ideològic a Maria; perquè un partit que durant tota una campanya manifesta als seus electors, als "mariandos", els diu que si tenim el mateix resultat pactarem el PSM amb els independents, amb el Partit Popular, i tornarem compartir la batlia, jo crec que això és enganar la gent de Maria. I de fet, en Jaume Mestre ho va poder comprovar al llarg dels quasi dos mesos que va ser a l'ajuntament com a regidor i quan el batle era del PSOE, aquest senyor anava pel carrer i els "mariandos" l'increpaven per no haver mantengut la paraula de pactar amb el Partit Popular, l'increpaven pel carrer, li deien: tu, ens has enganat; tu, ens has traït; tu no ens havies dit això abans de les eleccions.

Per tant, des del Partit Popular podem dir amb la cara ben alta que nosaltres estam en contra del transfuguisme, que nosaltres subscriuríem avui per avui, i tornam firmar si fa falta que estam al codi ètic de conducta que vàrem signar. Que a Sineu sí que hi ha hagut un cas claríssim de transfuguisme i no sabem si en aquest Parlament, doncs, amb certes coses de canvis, de fer fàcil a un grup parlamentari que pugui tenir grup o no i que hi ha diputats que se'n van d'una llista cap aquí i ara volen tornar enrera, no sabem si aquí hi haurà hipocresia, falta d'ètica a un moment determinat, estam esperant veure què és el que passarà en aquests escons.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Salom, si és tan amable.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Dir que la voluntat del nostre grup és demanar a la portaveu del PSOE una votació separada; nosaltres estam disposats a votar a favor dels dos primers punts de la moció; al tercer, evidentment votarem que no. I avui té vostè una responsabilitat: si vol un pronunciament unànime d'aquest ple en contra del transfuguisme i d'intentar posar en marxa totes aquelles mesures per anar en contra d'aquesta pràctica, accepti la votació per separat d'aquest punt, perquè el PSOE votarà a favor, Esquerra Unida i Els Verds, el PSM i el Partit Popular, i s'aprovaria amb els 59 vots d'aquesta cambra, i està en mans seves acceptar o no una votació separada d'aquesta proposició no de llei. I evidentment al tercer punt nosaltres hi votarem en contra; en mans seves està, senyors del Grup Socialista, que hi hagi un pronunciament dels 59 diputats en contra del transfuguisme o que no s'aprovi res. Nosaltres, des del Partit Popular, amb aquest tema tenim la consciència ben clara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la senyora diputada, Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. En primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialista vull agrair el suport d'Esquerra Unida i Els Verds i del Partit Socialista de Mallorca a la proposició no de llei que presentam; evidentment, lamentar l'absència de declaracions d'Unió Mallorquina en aquest Parlament, partit que ha impulsat la moció de censura, un dels impulsors de la moció de censura de què parlam. I al Partit Popular, Sra. Salom, realment ja basta de cinisme. Nosaltres no volem pronunciaments, volem fets; i quan en el 2001 vostè surt aquí, defensa rebutjar una moció de censura a Sineu, el Partit Socialista li dona suport, quan tenim un pacte signat d'antitransfuguisme els partits polítics, de què no usarem trànsfuges per canviar majories municipals; quan ho volem impulsar a les comunitats autònomes i tenim el Partit Popular que diu que sí, però que quan li interessa utilitza trànsfuges, a nosaltres això no ens serveix de res, Sra. Salom. Poden haver guanyat les eleccions, però no poden pensar que els ciutadans de les Illes Balears ens hem tornat beneïts, no vagin en contra de la intel·ligència dels que estam seguts a la resta d'escons, que fins aquí hi arribam, sabem distingir clarament el que és un transfuga i el que no és un trànsfuga, sabem distingir clarament què pensa el Partit Popular què és un trànsfuga; i el Partit Popular pensa que si el trànsfuga li soluciona tenir un govern municipal no és un trànsfuga, i si el trànsfuga va en contra dels seus interessos com a partit, llavors

és un trànsfuga. I punt, i això és la realitat, la trista realitat del que pensa el Partit Popular.

I si no, li torn a explicar, no torni anar a allò de què en Jaume Mestre és un independent o no és un independent, i li rebatré crec que tots els punts que vostè ha dit. Primer, una falsedat total amb les seves informacions. Segon, el pacte antitransfuguisme que tenim signat els partits polítics, i li repetesc perquè vostès l'han signat a nivell de Madrid, diu clarament: "*Los partidos políticos que suscriben los acuerdos se comprometen a rechazar y no admitir a un concejal integrado en la candidatura de otra formación.*" No té res a veure si és independent o no, és el càrrec electe, i el Sr. Mestre encapçalava la candidatura del Partit Socialista de Mallorca i els vots són a una llista tancada, i els vots municipals que va treure el Sr. Mestre, que no es presentava amb una candidatura independent, sinó que es presentava com a cap de llista del Partit Socialista de Mallorca, són del Partit Socialista de Mallorca. I el pacte antitransfuguisme que tenim signat diu clarament això i sempre parla dels càrrecs electes.

I que, per tant, rebutjarem l'ús d'una persona que ve de fora, que ha tret els seus vots gràcies a unes sigles d'un altre partit polític, i això és clarament el cas de Maria de la Salut. I és clarament un cas de transfuguisme de manual del pacte antitransfuguisme signat entre els diferents partits polítics. Per tant, no ens vengui a enganar.

Després ens diu: és que el Sr. Mestre formava part del Grup Mixt. I clar, i per què formava part del Grup Mixt? Perquè vostès varen votar en contra, en el plenari de Maria de la Salut, que fos un no inscrit, que és el que tenim signat al pacte antitransfuguisme; que haurien d'haver votat a favor de què no formàs un grup mixt, no deixar-lo formar el Grup Mixt. I a la majoria municipal dels plenaries, si tots féssim el que diem, no hagués sortit aprovada la votació de grup mixt, Sra. Salom, perquè vostès no varen deixar que fos un no inscrit, i per això era al Grup Mixt, perquè vostès i Unió Mallorquina es varen ajuntar amb un trànsfuga per canviar la majoria municipal de Maria de la Salut, i aquesta és la qüestió, Sra. Salom.

Després ens diu que el batle del Partit Socialista no va tenir una estabilitat. Però, amb cinquanta dies què vol, Sra. Salom? Si vostès, que tenen majoria absoluta, amb menys de 100 dies han canviat deu vegades de projectes; un batle, amb 50 dies no té temps d'haver fet res, Sra. Salom. Però què diu de què no havia funcionat o havia deixat de funcionar?

Després ens ha dit, la teoria que ja me va explicar ahir el Sr. Font, que jo estic realment escandalitzada que el Partit Popular seriosament pugui defensar aquestes coses a una institució com el Parlament de les Illes Balears, que, com que a la passada legislatura hi havia hagut un pacte Partit Popular-Partit Socialista de Mallorca que havia decidit la direcció del Partit Socialista de Mallorca aquell pacte, que, com que hi havia hagut aquest pacte i havia funcionat bé, que el Sr. Mestre tenia la possibilitat de repetir el que ell volgués, independentment del que digués la direcció política per la qual s'havia presentat. El Sr. Mestre, li repetesc, no va anar amb una candidatura independent, va anar sota les sigles del Partit Socialista de

Mallorca, per tant es devia a la direcció del Partit Socialista de Mallorca que, en aquest cas, va decidir que no pactava amb el Partit Popular. Per tant, per cert, si va funcionar tan bé aquell pacte no sé com és que la llista més votada és la del Partit Socialista de les Illes Balears, PSOE, a Maria de la Salut, tan bé, tan bé no degué funcionar.

Després diu, el que més curiós m'ha paregut, Sra. Salom, que el Sr. Mestre, que és un home encantador, que tenia una voluntat ferotge que les coses anassin bé i volia dimitir, però que ningú no li va acceptar. La dimissió és voluntària, se'n podia anar quan volgués. Ahir mateix, Sra. Salom, la Sra. Moner ens va explicar al plenari del consell insular que el Sr. Matas va anar a Andratx, va decidir que el Partit Popular havia de pactar amb ALA, que ella no hi estava d'acord i se'n va anar. Això és una postura correcta, no és ver? L'autonomia no la critiquin al PSM, perquè ens ho va explicar ahir en primera persona, la Sra. Moner, el que va fer el Sr. Matas a Andratx; com que ella no va estar d'acord amb els pactes que propugnava el Sr. Matas -que, per cert, molta visió política no devia tenir- se'n va anar. Molt bé, fantàstic, però és que el Sr. Mestre va quedar ocupant el seu escó i, a més, gràcies als seus vots el deixaren ser un regidor del Grup Mixt, amb les dietes que pot cobrar per assistències a comissions i tot el que hem dit al pacte, que no donarem suport mai els que el signam.

Per tant, senyors del Partit Popular i d'Unió Mallorquina, no enganyin més els ciutadans de les Illes Balears, deixin clares les seves postures; vostès són bastant cíncics a l'hora d'interpretar les normes que firmam, les regles que firmam. Vull dir que quan un ha signat un pacte i es compromet a uns acord o l'acompleix o no l'acompleix. A mi no m'interessa que vostè avui voti una cosa, perquè ja l'ha votada mil vegades, Sra. Salom, i tanmateix, quan li ha interessat, l'ha tornat incomplir. I si no m'expliqui ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, senyora diputada, si és tan amable.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, Sr. President, acab amb un segonet. Si no, m'expliqui per què a Maria de la Salut utilitza un trànsfuga el Partit Popular i Unió Mallorquina, perquè no vol condemnar molts de casos de transfuguisme que hi ha hagut a les Illes Balears, que no condemna a altres consistoris i a altres llocs, com la comunitat de Madrid, que no ens abstendrem.

I després, acab Sra. Salom, el Partit Socialista ho té clar: condemna l'ús de transfuguismes, quan ha tengut un trànsfuga l'ha expulsat immediatament de les files del Partit Socialista, i no utilitza cap vot de trànsfuga per canviar majories municipals. Vostès diuen una cosa i fan tot el contrari. I després, l'argument, Sra. Salom, que això és molt delicat per a vostès, l'argument que el PSM va enganyar els electors de Maria de la Salut perquè tothom pensava que havia de pactar amb el Partit Popular, s'ho apliqui a vostès al Consell Insular de Mallorca, que s'han passat quatre anys dient que no donarien el consell en solitari a Unió Mallorquina i el primer que han fet ha estat

això. Per tant, no vagin a predicar a ca uns altres. Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Demana a la Sra. Armengol si accepta la proposta que li han fet, per part del Grup Popular, de fer votacions separades. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. No l'acceptam, perquè són intrínsecs el primer punt, el segon i el tercer. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Idò, anirem a la votació. La proposició no de llei es votarà d'una forma conjunta. Es pot passar a votació.

Resultat de la votació: 30 en contra i 25 a favor. Queda rebutjada, per tant, aquesta proposició no de llei.

IV. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 1441/03, pel qual es deroga la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient, RGE núm. 1536/03, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds; RGE núm. 1521, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i RGE núm. 1565/03, del Grup Parlamentari Socialista.

Passam al punt quart de l'ordre del dia, consistent en el debat conjunt de les esmenes a la totalitat de devolució, registre d'entrada número 1536/03, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds; registre d'entrada número 1521/03, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i registre d'entrada 1565/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei registre d'entrada número 1441/03, pel qual es deroga la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient.

Defensa l'esmena registre d'entrada número 1536, del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Honorable Sr. President, senyors i senyores diputats. Aquest debat d'ara és, sense cap dubte, un debat de gran importància per a les nostres illes i un debat que inicia aquest període de sessions perquè, precisament, el Partit Popular, el govern del Partit Popular, ha volgut situar el debat d'aquest tema com a l'inici de la legislatura; sense cap dubte, només aquest tema en si ja té una simbologia determinada, que demostra quines són les intencions del govern Popular pel que fa al medi ambient en aquesta propera legislatura.

A mesura que a nivell de la Unió Europea avança el debat damunt la fiscalitat ecològica, aquí anam marxa enrera. Seria ara, precisament, un bon moment per avançar en el concepte de la fiscalitat ecològica al sector turístic també. Cal que aquest sector es corresponsabilitzi d'harmonitzar l'economia turística amb la protecció ambiental. Però desgraciadament no parlam avui d'això, sinó que parlam de retirar una mesura que havia significat un avanç important en aquesta direcció.

Dos són els elements de fons que hi ha en el debat: per una banda, milions de turistes passen per les nostres illes, per gaudir de les seves vacances, i, lògicament, consumeixen els nostres recursos naturals, energia, aigua, etcètera, utilitzen les nostres carreteres, produeixen deixalles -per cert, aquest estiu hem vist la gravetat del problema de la brutor a les platges-, i per tant és coherent i adequat que contribueixin a les despeses que això suposa. És un concepte generalment assumit a la nostra societat, assumit també pels propis turistes, assumit a nivell general i europeu, que seria lògic que els turistes contribueixin en una petita mesura al que suposen despeses d'ordre social i ecològic i ambiental que afecten la comunitat on ells practiquen i gaudeixen les seves vacances.

Per una altra part, tots som conscients de les enormes necessitats econòmiques que comporta a la nostra comunitat autònoma preservar el nostre medi ambient, precisament per conservar i millorar el turisme, com a una font de riquesa fonamental per a la nostra societat. Surten quotidianament cada vegada més necessitats per cobrir tot el que suposa aquest element. Si volem un turisme competitiu, que ho volem tots en el marc del Mediterrani, aquest ha de ser un turisme de qualitat. No podem continuar competint en preus, s'ha de competir en qualitat; i això passa per millorar la qualitat de la planta hotelera i de l'oferta complementària; això passa per mantenir i embellir les zones turístiques en els entorns dels hotels, tenim tota una sèrie de declaracions que han aparegut aquests dies a la premsa en aquesta direcció: "*Excetur apuesta por un plan Renove para toda la bahía de Palma. Los hoteleros afirman que el plan de excelencia es totalmente insuficiente para la playa de Palma*", etcètera.

Però el producte turístic no s'acaba a l'hotel ni al seu entorn, sinó que suposa mantenir l'entorn de tot el que són els territoris insulars, tot això suposa importantíssimes despeses. I la primera mesura que vostès prenen és suprimir un ingrés importantíssim, que no només és per a un any, sinó que té continuïtat en el futur i que suposa quantitats importants, útils i necessàries per a la nostra comunitat i per al nostre model turístic. I això ho fan sense donar solucions alternatives, sense cercar, sense dir perquè canvien un concepte per un altre. Perquè, si me permeten, això que ha sortit, això que ha sortit als mitjans de comunicació darrerament, com a possibles alternatives, són, crec jo, fum, o, com a màxim, màrqueting pur.

Què han de venir fons de l'Estat? Doncs, és evident que han de venir fons de l'Estat, però tots sabem quines són les limitacions que té la finançació estatal. Per cert, que algun dia ens hauríem de seure tots tranquils i fer números, perquè aquest estiu hem tengut un vertader empatx de milions que han de venir de Madrid i no ens arribam a aclarir, quants a

carreteres, el gas, el cable, la sanitat, el REB, està comptat una vegada, dues vegades; hauríem de seure-nos un dia i hauríem de veure, i a més hi hem d'afegir per als temes mediambientals i a més hi hem d'afegir no sé quantes coses més. Per tant, això m'admetin vostès que té les seves limitacions.

Avui apareix al *Diario de Mallorca*, o ahir, una altra notícia preocupant: "*Govern y municipios pagarán la mejora de las zonas turísticas*". Home, això vol dir els ciutadans i ciutadanes de les illes, perquè el govern i els municipis d'on treuen els doblers és de nosaltres, dels ciutadans. Però, permetin que els digui que un partit com el de vostès, un Partit Popular que té una fortíssima implantació municipal a les illes, home, ha de saber que als municipis doblers, doblers, no els hauríem de demanar més doblers, el que hauríem és donar-los més doblers per a la fiscalitat municipal; perquè si, a més, els municipis són els que han de finançar l'embelliment de les zones, de l'entorn de determinades zones turístiques *apaga y vámonos*.

El fet..., -vostè no s'ha assabentat que, ara està al Govern, ha de ser més educat, vostè ara no està a l'oposició, no m'ha d'increpar dient que no he entès res; doncs clar que el portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds entén del que parla, una altra cosa és que vostè no hi estigui d'acord; i el normal és que quan vostè, això ho feia quan estava al banc de l'oposició i ens cridava, ara ha de ser més senyor i més educat i tenir més alçada.

Tampoc, és evident, -no, jo no ho feia, personalment no ho he fet ni estant a l'oposició.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Tampoc és una opció, que jo no acab d'entendre, en aquest cas reconec que no ho entenc i esper més explicacions, aquesta famosa fundació d'Illes Sostenibles. No sabem, de totes formes, què pot donar de si aquesta idea en el moment que es concreti. La idea de demanar, voluntàriament, ajudes a determinats sectors econòmics, posant de moda una espècie de *Domund* per als hotelers, tampoc no me pareix una idea que resolgui els problemes financers que tenim dins aquest sector. I en tot cas la idea que ha sortit de vendre camisetes, gorres, clauers, etcètera, o per finançar un club de petanca, però per parlar d'aquests temes seriosament no és adequat.

Nosaltres seguim pensant que l'ecotaxa és un instrument útil per tot això que estam parlant. L'ecotaxa no és un instrument contra el turisme, ben al contrari, és un instrument a favor del turisme, del turisme de qualitat, del turisme del futur que cada cop més aprecia la qualitat ambiental. I és una mesura acceptada majoritàriament per la població de les nostres Illes. Si no agrada, si hi ha opinions discrepants, si hi ha idees diferents damunt la forma de cobrar-la ho hem d'estudiar i canviar-ho i ho canviem i és adequat. Ara vostès estan en condicions de tenir un diàleg molt més fluït amb el Govern central per intentar estudiar el cobrament per la porta d'entrada,

aeroports, ports, etcètera. No els agrada alguns dels seus objectius finalistes, no els agrada alguns dels aspectes com estan formulades, doncs bé, anem a estudiar-ho, anem a canviar-ho. Ens sembla profundament equivocat que davant aquest tema l'única decisió sigui proposar una llei que retiri tot el que hi ha hagut fins ara, que retiri el projecte d'ecotaxa. Creim que seia un bon moment, precisament ara que acaba la temporada alta i que comença la temporada baixa per obrir un vertader debat ciutadà i social sobre com podem convertir aquest instrument amb un instrument més útil, més millor i que introdueixi les millores que vostès considerin necessàries, però que continuï sent un instrument útil i vàlid per a la nostra ciutadania i per al nostre medi ambient i per al nostre model turístic.

Crec que seria el moment d'obrir un debat, evidentment no com l'escenificació que varen fer d'una reunió al Consolat de la Mar amb 30 i busques de representants del sector econòmic i empresarial de l'hoteleria i 2 sindicalistes, sinó donant participació a tots els sectors de la societat interessats en un tema que ens afecta a tots, perquè la preservació del medi ambient ens afecta a tots, a la Universitat de les Illes Balears, als grups ecologistes, a l'Obra Cultural Balear, a distintes organitzacions socials. Entrem a discutir profundament què seria millor, com podria ser millor aquest impost, es reformi i ho presentin a l'inici de la temporada següent, passat uns mesos quan hi ha hagut condicions adequades i anem per tant, a aprofitar-nos en positiu d'un aspecte que sens cap dubte té seriosos i importants elements positius que coincidim en el fons de la qüestió amb la necessitat de recaptar fons per defensar, millorar i potenciar el medi ambient a la nostra comunitat autònoma, per millorar i potenciar el model turístic que és necessari que sigui competitiu, no només avui sinó d'aquí 10, 20, 30 anys, anem a utilitzar un instrument que ja s'ha posat en marxa i anem a millorar-lo, no desmuntem això quan encara no tenim pensada quina és l'alternativa per a una altra cosa. En moments de crisi, en moments de dificultat no és el millor moment per fer canvis, zig-zag i canvis radicals. Per tant, senzillament el que jo planteig, suggeresc a la cambra, per això he fet la proposició no de llei que presenta Esquerra Unida- Els Verds i és retirem la proposta que duien vostès, retirin aquesta proposta, continuem el debat, introduïm les mesures correctores que considerin necessàries i sortim d'un debat en negatiu i el convertim en un debat en positiu. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per defensar l'esmena 1521/03 el diputat Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'altre dia, l'altre dia de pagès concretament dia 13 d'agost, és a dir, que devia ser la setmana passada, dimecres el matí llegia el diari i em vaig sobtar quan vaig llegir aquest titular: Majoristes de viatges alemanys desvien turistes des de Mallorca a Canàries". Ja està per no pagar l'ecotaxa vaig..., però després vaig llegir el subtítol i deia: "La sobreocupació genera manca de llits a

diverses zones de l'illa". És a dir, que els majoristes de viatges desvien turistes cap a Canàries i cap a altres competidors turístics de les Illes Balears perquè Mallorca estava ple, més que ple, com cada any hi havia *overbooking* el mes d'agost.

Bé quan es va començar a tramitar aquest projecte de llei, primer vàrem veure les passes legals que s'havien de fer i vàrem considerar que la normativa que una mesura legislativa d'aquesta importància necessita l'informe preceptiu del Consell Econòmic i Social i així vàrem sol·licitar al Govern que interrompés la tramitació i enviés el projecte de llei al Consell Econòmic i Social perquè emetés un dictamen preceptiu que no vinculant. Però el conseller d'Hisenda ens va respondre que la derogació d'aquesta llei no té repercussions socioeconòmiques, per això no necessita informe preceptiu del Consell Econòmic i Social. És a dir, que una llei que ha provocat que deixin de venir més de 2 milions de turistes a les Illes Balears, que ha obert una crisi terrible a les Illes Balears amb un augment espectacular de la pèrdua de llocs de feina, només s'han creat 56.000 llocs de feina en 4 anys quan se'n podrien haver creat 200 o 300.000, idè tot això ara a la seva derogació no té repercussions socioeconòmiques. És a dir, si la derogació de l'ecotaxa ha d'implicar que a partir d'ara no vendran 11 milions de turistes, 12, 13, 14 per ventura cada any, això no tindrà repercussions sobre l'economia, sobre les infraestructures i els equipaments necessaris per donar serveis a aquests turistes i clar que no, perquè el conseller d'Hisenda té raó, l'ecotaxa no va ser la culpable de res, no ser que ens creguem l'explicació de l'efecte Matas, que únicament entrar el nou Govern del Partit Popular els turistes d'Alemanya com que tots sabem que són uns seguidors diaris de l'actualitat política de les Illes Balears, dia 25 de maig varen dir han guanyat els nostres, anem en massa una altra vegada cap a les Illes Balears. Però com que això no és molt demostrable hauríem d'arribar a la conclusió que 1 euro al dia als turistes no té el més mínim impacte.

Altra cosa és el debat polític que hi va haver, això sí que va provocar un dany terrible al turisme de les Illes Balears, que durant anys des de sectors de l'hoteleria que tenen plataformes mediàtiques molt importants, responsables de les principals cadenes hoteleres, amb l'amplificació de vicepresidents del Govern de l'Estat, de ministres, de secretaris d'Estat, de directors generals, una i una altra vegada han dit als clients nostres de l'Estat espanyol i de rebot, especialment a Alemanya que es segueix la nostra actualitat, els han dit: "no ve turisme a les Illes Balears", "els turistes no van a les Illes Balears". Això té un efecte psicològic molt important, posem dos restaurants un al costa de l'altre i es posa un municipal al costat d'un restaurant i diu "a aquest restaurant no hi entra ningú, a aquest restaurant no hi entra ningú", la gent entra al segon restaurant, ja sigui Canàries o Andalusia. Això és el que ha provocat i ens han venut, ens han venut, mai havíem estat tan dependents dels majoristes de viatges com actualment, fan el que volen, fan el que volen. Ens diran que s'ha omplert aquest estiu gràcies a les ofertes, naturalment que s'han hagut de fer ofertes, 2 anys desprestigiant el turisme de les Illes Balears ha obligat a fer ofertes per poder omplir.

D'altra banda la filosofia de l'ecotaxa mai ha estat qüestionada, és a dir, el destí dels fons. Altra cosa és que

s'hagi qüestionat algun projecte concret, això segurament cada partit polític tendria les seves prioritats, però allò que és la defensa del medi ambient, la restauració del patrimoni històric i artístic, la solidaritat amb el món rural, l'ecotaxa també establia la voluntat de contribuir a la competitivitat de la nostra agricultura i ramadera. És a dir, tot això són qüestions que naturalment ningú pot discutir i que el propi Govern del Partit Popular ha dit que vol mantenir, que vol mantenir aquestes inversions i que vol crear uns fons mediambientals. Ara aquí és allà on ve la improvisació més absoluta, d'on treuran aquests recursos econòmics? És important, és a dir, parlem d'un mínim de 45 milions d'euros anuals, bé idò el Sr. Flaquer apunta a les contribucions especials com a fórmula, uep! Això es diu abans, això no val. Quan vostès se'n varen anar a totes les zones turístiques i reuniren no només els hotelers, els restauradors, els comerciants, els propietaris de bars, les havien d'haver dit: "nosaltres derogarem l'ecotaxa, però els fons necessaris per rehabilitar les zones turístiques, per esponjar aquesta zona que està degradada, per fer-los aquesta plaça, ho pagaran vostès amb les contribucions especials". Els hauria anat bé? Els hauria votat el propietari d'aquell *souvenir*? Del Bar? Del restaurant? O fins i tot del cambrer que ha comprat amb el seu esforç un apartament i ara haurà de pagar contribucions especials per rehabilitar les zones turístiques, els hauria anat bé? Això es diu, perquè vostè (...), ho tenim al programa electoral, però en el programa electoral no diuen que part dels recursos necessaris per invertir amb l'ecotaxa els hauran de pagar els particulars i ara fins i tot, com deia el Sr. Rosselló, els ajuntaments. Això no es va dir.

Després una altra fórmula, es crearà una fundació que rebrà aportacions d'entitats privades. Ja coneixem aquesta història, un anterior President del Govern va crear la Fundació Illes Balears i la història no va acabar molt bé, la història no va acabar gaire bé, haurien d'aprendre del passat. Després se'ns proposa, titular amb molta tipografia, vendre productes als turistes i se'ls dirà que allò és per mantenir el medi ambient, és a dir, que als hotels no sé d'on, no sé si el Govern farà una franquícia, treuran camisetes, gorres, siurells, amb una llegenda que dirà: "això és per mantenir el medi ambient de les Illes Balears". Bé això són propostes professionals, d'un Govern de professionals, com va dir el Sr. Dieter Kassner, president d'LTU, a aquest senyor li haurien de dir que políticament es fiqui amb els afers de ca seva, que és de molt mal gust venir un ciutadà alemany aquí i dir als 40 i busques de ciutadans de les Illes Balears que votaren uns aficionats. Bé idò ara aquests professionals ens proposen aquestes propostes tan peregrines, fins i tot, el conseller de medi ambient, el Sr. Font, "*intentará implicar a los turistas para que hagan donaciones medioambientales*", no sé si enlloc de cobrar-los l'ecotaxa a l'aeroport hi haurà un representant del Govern amb una bacina i amb un cartell: "voluntat per mantenir el medi ambient de les Illes Balears", professionals, però és que el President del Govern encara va més enfora a un diari gens sospitós de voler el mal del Partit Popular "*Matas espera donativos de turistas para invertir en medio ambiente*". Passarà bacina el Sr. Matas?

Mirin, parlant una mica seriosament, encara que això riem per no plorar. L'ecotaxa naturalment que té errors i el principal error és el sistema de cobrament i això des del PSM ho hem

reconegut tota la vida i possiblement aquest és l'origen dels problemes que varem tenir amb el sector hotelier, fins i tot jo els puc admetre que se'n pot qüestionar l'oportunitat política després de l'11 de setembre, això ho admet, però després també hauríem d'admetre si el Govern podia consentir que se li negués l'autoritat, això és un debat molt complex que ens desviaria en aquest moment. Ara jo faré una afirmació, duc 12 anys en aquesta cambra i segueix la política turística i les polèmiques que hi ha hagut en el turisme, mirin l'impost sobre les estades turístiques és el primer intent seriós d'ençà que tenim turisme de masses per completar l'oferta turística de les Illes Balears, per diversificar l'oferta turística de les Illes Balears. És el primer compromís en recursos anuals damunt els pressupost, 45 milions d'euros per iniciar tot una sèrie d'inversions imprescindibles per canviar, per completar el nostre turisme, amb l'ecotaxa i amb els fons europeus mitjançant l'Objectiu 2 hi havia inversions importants en marxa per fer una gran oferta museística, estic parlant del Museu Tèxtil, del Museu Naval, del Museu de l'Electricitat, per fer sales d'exposicions, restaurar edificis emblemàtics de les Illes Balears, per fer centres d'interpretació del gòtic, de la jueria, de la nostra època àrab, rutes gastronòmiques, promoció de la nostra artesanía, promoció de la gastronomia, dels productes de les Illes Balears. En definitiva, es tractava de canviar un concepte que és promocionar les Illes Balears com a destinació de sol i platja, per promocionar les Illes Balears com un país, un país amb una història, amb un patrimoni històric-artístic riquíssim, amb un gòtic impressionant, amb un llegat d'artistes plàstics que s'han establert a les Illes Balears, especialment a Mallorca, que ens han deixat aquí la seva obra, quants de visitants no podríem atreure per a totes aquestes qüestions i el beneficiós que això seria per a l'oferta complementària, turistes que cercarien conèixer el país i les seves costums. Ara però, d'aquests fons mediambientals únicament es parla de rehabilitació de zones turístiques, d'un dels quatre objectius que marcava la llei i sembla que s'han oblidat totes les altres. Pregunta, què passarà amb la transferència de recursos anuals que hi havia del turisme al món agrícola? Ja han aturat dos projectes que començaven a crear infraestructures perquè fora vila fos més rendible, es poguessin comercialitzar més els productes.

Mirin, en definitiva jo crec que l'oposició a l'ecotaxa és la defensa a ultrança del model actual i de no voler canviar absolutament res, davant aquesta amenaça d'increment de llits amb una oferta molt més econòmica que la nostra a tota la Mediterrània és la voluntat de no fer absolutament res per tenir un plus respecte els nostres competidors que oferiran la mateixa arena i la mateixa aigua, o per ventura més neta que la nostra ja, a un preu més econòmic. L'oposició a l'ecotaxa per tant, és la dependència absoluta dels majoristes de viatges, un 33% de la despesa que generen els turistes ja es queda als països d'origen. Auguram que aquesta dependència dels majoristes farà que cada vegada hi hagi més hotelers que hagin d'acceptar la fórmula del tot inclòs, l'hoteleria del tot inclòs creixerà un 200% a Mallorca l'estiu del 2004, passarem de 60 establiments a prop de 200 establiments i això és la ruïna per a l'oferta complementària, no surten de l'hotel més que per anar als serveis si són de fora, no gasten ni una pesseta de fora de l'hotel. Ofertes de preus a la baixa, el Sr. Flaquer, conseller de turisme, va fer una *tourneé*, no sé si a Anglaterra o Alemanya

ho vaig llegir aquest estiu, vaig veure un tall per televisió que va donar una televisió insular i va dir davant els majoristes de viatges "el Govern es compromet a seguir invertint, o continuar les inversions mediambientals que estaven previstes a l'ecotaxa" i va afegir: "Nosaltres invertirem en medi ambient, però vostès no han de demanar als nostres hotelers que baixin els preus", "no, no" varen dir tots. 28 de juliol "*Los mayoristas exigen a los hoteleros bajar los precios para el 2004*", voluntarisme, voluntarisme.

Mirin, en definitiva aquest model és un model que deixa la nostra principal activitat econòmica en mans de persones que únicament tenen interessos econòmics a les Illes Balears i que tenen alternatives i que quan aquí no puguem competir en relació preu-qualitat se'n duren els turistes a una altra part. Em sum a la proposta del Sr. Rosselló d'Esquerra Unida, acab Sr. President, la solució seria cobrar l'impost turístic sobre els bitllets dels avions i dels vaixells..., perquè no poguérem Sr. Flaquer o perquè no en vàrem saber, el que sigui, naturalment es necessita la col·laboració de l'Estat i per tant, la col·laboració del Partit Popular, sé que el Partit Popular no està en contra, igual que els hotelers tampoc no estan en contra perquè ni a uns ni als altres els vaig sentir protestar quan el Partit Popular a Madrid, en dues ocasions, ha creat unes taxes de seguretat aeroportuàries i d'aproximació aeroportuària que calculam que l'any 2002 varen recaptar un 40% més d'allò que es va recaptar amb l'impost sobre les estades turístiques, prop de 12.000 milions de pessetes anuals. Per tant, si 12.000 milions de pessetes anuals i que se'n van a Madrid i no es reinverteixen aquí no provoquen un perjudici terrible al sector turístic ni la pèrdua de la nostra competitivitat, sector hotelier i Partit Popular estarà d'acord en què es cobrin 8.000 milions de pessetes, 45 milions d'euros, damunt els bitllets dels ports i aeroports...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Sampol, si és tan amable.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Retirin aquest projecte de llei, en presentin un de nou i tendran el nostre suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per defensar l'esmena núm. 1565/03 té la paraula el diputat Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec que és un dia trist per començar aquest període de sessions, és un dia trist i a més crec que seria o m'agradaria que en aquesta cambra hi fos present el President del Govern perquè aquesta decisió crec que és molt personal i seva. L'altre dia estava escoltant la ràdio i una senyora va cridar a un programa, tanmateix va demanar si podia parlar en mallorquí, pregunta gens estranya en aquests moments amb els temps que corren i volia protestar perquè el Govern l'havia enganada. Si l'ecotaxa tenia la culpa de tot per què havien vengut tants de turistes

aquest estiu? Jo crec que al marge de les previsions que es puguin fer entorn a aquesta pregunta i en el rigor de les argumentacions de la pregunta, crec que com aquesta senyora hi ha molta gent en aquestes Illes que també estan decebudes i es senten enganades com aquesta senyora. Jo crec que, els agradi o no els agradi, senyors de la dreta, les agradi o no els agradi, l'ecotaxa era una conquesta social, una conquesta social perquè per primera vegada el turisme es sentia com una cosa de tots i això era allò que a vostès els preocupava.

The Times, un dels rotatius més importants i amb més prestigi de tot el món fa més d'un any que deia de l'ecotaxa que la taxa turística pot ser una manera de reparar el mal mediambiental que causen els turistes. *El País*, també fa un any deia: "*Es lógico que el turismo sufrague el coste que provoca en el medi ambiente*". I fa unes setmanes qualificava l'ecotaxa com a un sistema transparent. Aquest, no m'he resistit a no dur-lo, *National Geographic* d'aquest mes en fa tot un reportatge de 10 pàgines i diu de l'ecotaxa, o la qualifica com una aposta d'un model turístic diversificat, la recordaré i supòs que se'n recordaran tots que *Bild* va fer una campanya en contra de l'ecotaxa, que havien d'enviar un telegrama al Rei d'Espanya, va durar un dia perquè el *Bild*, aquest popular diari alemany va comprovar a través de la web que possiblement un 85% dels seus lectors estaven a favor de l'ecotaxa i automàticament va retirar la campanya. Podríem seguir segurament amb més exemples d'importants mitjans de comunicació europeus que durant aquests 3 anys han expressat la seva opinió en aquest mateix sentit, però jo crec que vostès menyspreen aquestes opinions, jo crec que vostès menyspreen tot allò que no ve de vostès, és el nou estil, és la nova dreta, sense complexos. Per cert, tampoc escolten les institucions, per exemple el Consell Econòmic i Social, no l'han tengut en compte, no escolten a ningú, ahir ho vàrem comprovar perfectament que vostès no escolten a ningú al Consell de Mallorca a un debat sobre l'Institut d'Afers Socials.

Creo que s'ha dit aquí, però ho vull tornar a remarcar, amb l'ecotaxa allò que s'havia fet era iniciar un camí per capgirar la imatge negativa de massificació que d'ençà es va batejar com a balearització pesava com una llosa damunt les illes de Mallorca i d'Eivissa. Estic convençut de què l'ecotaxa és l'instrument de promoció més important que avui pugui tenir qualsevol destí turístic i els mitjans de comunicació així ho reconeixen, els mitjans de comunicació europeus ens han reconegut el mèrit de la rectificació i de la superació, però vostès no, vostès tornen enrera, vostès tornen al sistema de sempre, més massificació, més creixement sense control, és aquest el model on ens volen dur? És aquest el futur per a les nostres Illes? Més del mateix? Més i més? Molt bé, jo crec que si seguim per aquest camí no sé on arribarem. De totes maneres les enquestes deien que, o diuen que el 80% de la població de les Illes Balears estaven a favor de l'impost, el 73% dels nostres clients també estaven a favor de l'impost. Siguin o no encertades les enquestes, el cert és que dia 1 de maig del 2002 es va començar a cobrar 1 euro al dia i els clients no varen protestar, no es va produir cap cataclisme, totes aquelles previsions de mal averany no es varen complir. En definitiva el que va passar és que no va passar res. El Bundestag, la comissària europea de Medi Ambient, el ministre d'Interior

d'Anglaterra, la potent Associació de Consumidors d'Alemanya, el president de l'Organització Mundial de Turisme, tots ells es varen declarar partidaris d'un impost d'aquestes característiques per a les Illes Balears, però a vostès segur que tampoc aquestes posicions no els interessaven en absolut.

Vostès, el Sr. Aznar i uns quants varen decidir sense cap complex que l'impost havia de morir. Però la paradoxa de tot això és que el seu President de Govern el Sr. Matas va dir que compartia els seus objectius, però no la forma ni el moment que es va escollir per aplicar-la. I jo em demano, perquè si aquest és el diagnòstic, no ve aquí el Govern i ens proposa una modificació de l'impost o simplement una supressió, en definitiva una alternativa. No, l'única proposta que ens fan és la supressió, alternativa cap ni una. El diagnòstic que fan de la situació i el remei que li donen no té res a veure, podria ser com per exemple una persona que té una rampa a la mà i vostès vénen i li tallen el braç. El president Cañellas en parlava els anys 90 d'impost turístic, l'antic conseller del Sr. Matas el Sr. Ramis l'any 99 poc abans de les eleccions, deia que era el moment de pensar amb una ecotaxa turística, que la societat acabaria acceptant. I és cert, jo crec que la societat ha acabat per acceptar aquesta ecotaxa, qui no l'ha acceptada han estat vostès, vostès a pesar de què en governs anteriors del PP tenien projectes d'aquest tipus.

Jo crec que hauríem d'explicar per què avui caminen vostès en una altra direcció i sobretot ara, que l'impost es cobra sense cap problema, que hi ha projectes iniciats, que s'ingressen 45 milions d'euros anuals per millorar la qualitat mediambiental, per millorar la diversificació turística i econòmica, ara que en definitiva la feina està feta. Per què ara caminen en un sentit contrari a aquell que caminaven abans? A quins interessos respon aquest acte de revenja que avui volen dur a terme en aquesta cambra? Jo crec que tenen difícil contestar aquesta pregunta, crec que no la contestaran, però el cert és que cercant possibles arguments que vostès hagin utilitzat tampoc no poden argumentar cap tipus de mal cap a les empreses. Mirin, hi ha 40 empreses que paguen l'impost d'estimació directa, al voltant d'unes 4.400 paguen per mòduls. Això vol dir que aquests empresaris cobren més del que liquiden a Hisenda. Si no fos així anirien per l'altre sistema. És a dir, que les empreses no han tingut cap cost amb l'ecotaxa, els empresaris de les Illes no han perdut doblers amb l'ecotaxa, tot al contrari.

En definitiva, els empresaris no han perdut doblers, no han tingut cap cost, els clients paguen sense protestar, l'opinió pública és favorable a l'ecotaxa i no hi ha ni un sol argument sòlid per dir que ha tingut influència sobre l'arribada de turistes. És a dir, no hi ha cap motiu per derogar l'ecotaxa. Jo crec que vostès ens ho haurien d'explicar, però com deia no ho explicaran perquè no tenen arguments.

Jo els diré què passarà, o el que està passant. A vostès els va faltar temps per anar a fer-se fotos amb els grans operadors turístics, i està bé fer-se fotos amb els grans operadors turístics; nosaltres també hi vàrem anar, també ens vàrem fer fotos amb els grans operadors turístics, però jo crec que hi havia una diferència. Pel que he llegit a la premsa vostès varen anar allà i els varen dir: "Senyors, els hem llevat l'ecotaxa";

automàticament els varen haver de tranquil·litzar d'aquest fet, varen dir: "No, farem mesures mediambientals". El Sr. Sampol feia una descripció perfecta del que vostès els varen dir allà, és a dir, "senyors, els llevarem l'ecotaxa". En canvi nosaltres, quan ens vàrem anar a fer fotos amb aquests mateixos operadors turístics crec que els vàrem dir que el turisme era de tots, cosa molt important. Aquí en aquesta comunitat les coses es varen començar a capgirar quan algú es va atrevir a dir que el turisme era de tots i que tots teníem dret a opinar sobre el turisme; des d'aquest moment hi va haver persones que varen començar a discrepar i a tenir diferents problemes amb el que podien ser mesures com aquesta. En definitiva, els vàrem anar a dir això, que el turisme era de tots, però també els vàrem dir una cosa més important: que la matèria prima del turisme són les Illes Balears, i que les Illes Balears, el destí més important de la Mediterrània, són simplement uns béns que a nosaltres en aquells moments ens tocava administrar, i no només ens tocava administrar, sinó que sobretot ens tocava preservar per a les generacions futures.

És a dir, jo crec que hi ha una certa diferència entre el que vostès varen anar a fer en aquests primers viatges i el missatge que nosaltres vàrem transmetre. En definitiva, jo crec que vostès, el president el Govern i el conseller de Turisme, el que han fet és senzillament un acte de debilitat, i això ho pagarem molt fort; vostès han abaixat les mans, han abaixat la guàrdia, han fet un acte de rendició. I per què dic que ho pagarem? Senzillament perquè ja tenim la resposta. Sap quina ha estat la resposta? L'any que ve més "tot inclòs", més preus a la baixa; aquesta ha estat la resposta d'aquests grans amics seus. Vostès han pensat què n'opinaran els comerciants o els restauradors de les zones turístiques quan arribin els clients i no vagin als seus establiments perquè ja ho tenen tot pagat? Hi pensaven vostès, en els petits comerciants, quan es feien les fotos amb els grans operadors?

Vostès vénen aquí a derogar l'ecotaxa sense presentar cap alternativa creïble. I no la presenten perquè no la tenen, no es pensin. No tenen cap alternativa creïble. Deixarem d'ingressar 45 milions d'euros cada any i vostès no ens presenten cap alternativa. Bé, ens parlen d'un fons, d'un fons mediambiental. I saben la quantitat de barbaritats que han dit vostès mateixos en dos mesos d'aquest fons mediambiental?, ho saben? Primera, per començar, el fons mediambiental ja el tenen tret, el tenen creat a la Llei 12/99, de 23 de desembre, i també el tenen creat a la llei que avui intenten derogar. I aquí hi ha una qüestió que jo crec que val la pena parlar-ne; val la pena parlar-ne perquè vostès, des del moment que deroguen el fons que ja existeix, el que fan és eliminar tota consideració cap als pagesos i cap a l'agricultura, i jo no sé què han fet els pagesos a aquest govern, sobretot tenint en compte que el president del Govern l'any 99, en el debat de l'estat de la comunitat, deia que l'ecotaxa havia d'anar tota íntegrament cap a la pagesia. Va ser això el que li varen demanar a les darreres reunions els pagesos, Sr. Matas?, que llevàs l'ecotaxa?

Més fórmules: "anirem a Madrid a demanar doblers". Vostès sincerament creuen que a Madrid ens donaran doblers per fer els projectes de l'ecotaxa?, ho creuen? Per cert, varen dir que els mantendrien, i a la primera tongada ja n'han llevat no sé

quants, n'han llevat no sé quants per fer un projecte que és de lluita contra la processonària, que és absolutament necessari i que tenen la nostra total col·laboració, però que s'ha de fer amb el pressupost ordinari de la Conselleria de Medi Ambient, perquè quan no tinguem 45 milions d'euros com pagarem aquestes actuacions? Crec que ens ho haurien de dir; Madrid ens donarà els doblers? Crec que ens ho haurien de dir.

Jo record que l'Associació de consumidors d'Alemanya una de les coses que ens deia és que no havíem d'invertir els doblers de l'ecotaxa ni en serveis ni en infraestructures, que l'ecotaxa era un impost finalista i no era per a emergències, és a dir, l'ecotaxa, els agradi o no els agradi, és un element d'excel·lència, no és un element per a emergències. I els turistes?, creu que no opinaran quan vegin que varen pagar un euro per fer uns projectes i ara en fan uns altres? Se sentiran exactament enganats com se senten enganats els ciutadans d'aquestes illes.

I les aportacions voluntàries. Les aportacions voluntàries jo també ja no sé si riure o plorar, però vostès acaben d'inventar el que és la caritat mediambiental. La caritat és el que vol aquesta dreta que ens governa del que visquin els pobres, i jo crec que aquest país el que necessita són polítiques actives en allò social, en allò ambiental. Caritat no, polítiques actives. Vendre camisetes, demanarem ajuda als turistes...; s'ha explicat perfectament, idees totes de gran magnitud, i que cap ni una pot assegurar, ni molt manco, 45 milions d'euros a l'any. Però desgraciadament ja sabem com acabarà, perquè a més vostès ho han dit: acabarem que els ajuntaments es faran càrrec dels projectes, es faran càrrec dels projectes les administracions més dèbils des del punt de vista econòmic. Supòs que no serà aquest el pla municipal que vostès pretenen. És a dir, i no només...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alomar, si és tan amable.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sí, molt bé. No només no els ajuden sinó que els carreguen encara més. No se sentiran també enganats els ajuntaments? O, pitjor, acabarem amb contribucions especials, és a dir, quan nosaltres ja pagam l'IBI més alt de l'Estat, el fems més alt de l'Estat i altres serveis, acabarem pagant els ciutadans, com sempre. La dreta al final sempre ho acaba carregant als mateixos, als ciutadans i als petits empresaris, i jo crec que aquests ciutadans i aquests petits empresaris haurien de ser molt conscients que acabaran pagant simplement per un acte de debilitat d'aquest govern, per un acte de rendició d'aquest govern, això és el que haurien de saber els ciutadans. A no ser una altra cosa que jo encara sospito més, que és que, a vostès, el que els ha conduït a aquesta derogació és que volen fer pagar als ciutadans el fet que pensassin que aquest país era millor.

Tornin enrere i jo crec que les generacions els ho agrairan. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Torns a favor? Torns en contra? Té la paraula el Sr. Diputat Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Tot arribarà, Sr. Quetglas, no es preocupi.

Sr. President, senyores i senyors diputats, per entrar en aquest debat res millor, crec, que poder llegir i presentar el nostre compromís electoral, que va ser ratificat per la majoria de ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma. Aquesta no és l'opinió publicada, és l'opinió expressada lliurement i democràtica mitjançant els vots. I què dèiem? Negre sobre blanc, en aquest cas blau o cel sobre blanc: "Les mesures que proposam com a eixos vertebradors de la nostra política de promoció són els següents: En primer lloc i de manera immediata, derogar l'ecotaxa, una imperiosa necessitat promocional. L'ecotaxa no ha estat més que un gest cap a la societat, però un gest irresponsable que al final ens està sortint molt car perquè, de manera indirecta, estan sufragant els costos de la mateixa". Per tant aquest debat, una volta centrat en el nostre projecte polític, en el nostre programa de govern, com a mínim té la garantia del fet que vam dir una cosa i la feim. No sé si tots podrien expressar el mateix.

Quant a l'esmena a la totalitat, a les tres esmenes a la totalitat, jo realment pensava que entrariem al debat de fons de l'ecotaxa, el que suposa, per què es va posar, quines han estat les seves implicacions, quina ha estat la realitat, quina ha estat la seva gestió, quins han estat els seus efectes i quin ha estat el seu resultat final. I aquest no ha estat el debat per poder contrastar per què nosaltres ja dèiem que llevaríem l'ecotaxa. Aquí s'ha entrat a dir que no es llevi l'ecotaxa perquè no tenim projecte de futur, perquè no sabem què és el que hem de fer en un futur... Tranquils, ho sabran, podran veure vostès com les polítiques mediambiental no solament no disminueixen sinó que s'incrementen i es reforcen, i açò, com que queda enregistrat, vostès tendran l'oportunitat al llarg d'aquesta legislatura de poder comprovar si el que dic és cert o no és cert.

Per entrar a les tres esmenes a la totalitat, i canviant un poc l'ordre, jo vull començar pel representant del Grup Parlamentari Socialista, que ha intentat, almenys s'ha aconseguit un silenci en aquesta cambra sobre un debat perquè supòs que devia interessar, però, Sr. Diputat, no ens ha aportat res nou, vostè no s'ha fet aquestes preguntes de com ha estat el resultat i la repercussió de l'ecotaxa sobre la nostra societat, simplement s'ha limitat a dir que el Grup Parlamentari Popular, que el Partit Popular, casat amb els poderosos, venut als poderosos... Miri, si açò és així hi deu haver prop de 200.000 poderosos en aquestes illes, que són els vots, si açò és així; no crec que açò sigui així, no ho crec, i estic convençut, perquè el conec, que vostè tampoc no creu que açò és així, perquè ja li reiter, i aquesta serà la columna vertebral de la meua intervenció, el programa. Els record, i tal vegada em faré pesat si em deixa el d'Esquerra Unida que faci plagi al seu plantejament, programa, programa, programa; idò sí, programa. Açò és el nostre programa i per tant no estàvem venuts a ningú abans de les

eleccions, i si estàvem venuts ens han comprat prop de 200.000 ciutadans, miri per on.

Conquesta social. Quina conquesta social? Destrucció de llocs de feina en el sector turístic? Sí, sí. Vacances anticipades?, falta de possibilitat de poder fer més hores?, 1.500 aturats mensuals els mesos de juliol i agost de l'any passat i l'altre? No em pot posar tot açò dins el mateix caixó com feia el Sr. Sampol. Conquesta social de moment res. Temporada turística 2003 excel·lent. Bé, juliol i agost efectivament, però una temporada turística és el còmput global de la temporada, no d'un mes ni de dos, és veure si l'estacionalitat roman o s'ha romput, si hi ha més estades o manco estades; açò és el que nosaltres hem de saber i hem d'avaluar.

Model turístic. Com a mínim el mateix que vostès, el mateix model turístic que vostès almenys des del marc normatiu. Vostès en quatre anys no han tocat ni una sola coma de la Llei general turística, com a mínim des del marc normatiu el mateix, i si el marc normatiu és el mateix tots aquests mals que vostè predica com a mínim es faran impossibles.

Sr. Alomar, jo les opinions, i cregui'm que he hagut de canviar tota la intervenció que duia preparada, no sé per què vaig perdre tant de temps en preparar una intervenció sobre realment el que era un fet imposable, el que és una base imposable, el que és un impost, la diferència amb una taxa..., vaig perdre el temps, me n'adon i estic contestant un poc les seves argumentacions. Idò contestant les argumentacions, què és el que ens importa?, tot i respectant les opinions que vostè ha donat de la gent que opinava a favor, tot i respectant aquestes opinions. A nosaltres ens importen les opinions principalment d'aquí, el que opina la majoria de gent d'aquí, de les Illes Balears i d'Espanya. Per exemple, què opina la Federació Hotelera de Mallorca?, la de Menorca?, la d'Eivissa i Formentera?, el Foment de Mallorca?, el Foment de Menorca?, el Foment d'Eivissa?, la CAEB, AVIBA, Extur?, Associació de l'oferta complementària? Què opinen els nostres competidors? El Sr. Jordi Pujol: "Home, l'ecotaxa és una mesura agosarada, eh? Nosaltres no estam segurs que la posem"; açò opina; "està molt bé, però nosaltres no". Què opina el Sr. Chávez a Andalusia? "*Esto forma parte de la autonomía de cada una de las comunidades autónomas y nosotros apoyamos este proyecto del Gobierno de Francesc Antich. En Andalucía no la vamos a poner, no la necesitamos*". Què opina Canàries?, competidors directes. Si tan bona i tan beneficiosa hagués estat, vaja, d'Andalusia i Canàries no ho sé, però els catalans, la "pela" és la "pela", eh?, l'haguessin posada tot d'una, si tan beneficiosa hagués estat. No ha estat així, per qualche cosa serà.

I qui paga, realment? Dades oficials, Sr. Alomar. Total d'establiments censats, 3.758; obligats a pagar l'ecotaxa, 3.362; recursos hotelers 2002, un total d'interposats de 3.362; recursos que s'han interposat damunt el total, el 89% del total que estan obligats han posat un recurs. D'aquests que han pagat un 97% ha recorregut l'ecotaxa, i a més a més d'açò hi ha un recurs plantejat davant el Tribunal Superior de Justícia, el recurs d'inconstitucionalitat i recursos d'ajornament més de 1.600. Açò pel que fa referència a recursos.

L'ecotaxa perquè és?, per a festes, pa amb oli, xarangues i contractacions diverses i publicitat?, o és per al medi ambient, principalment? Jo els puc dir tot el que han gastat, però tal vegada no tindrè temps per dir altres coses, però en total en aquestes qüestions s'han gastat 456.774.827 pessetes. És diu de veres, açò, només amb el Pla estratègic de comunicació de projectes de l'ecotaxa, pla estratègic de comunicació, no inversió, eh?, 109 milions de pessetes, un pla estratègic de comunicació de projectes de l'ecotaxa. De seguiment, després, execució d'aquest pla estratègic, 132 milions de pessetes; primer feim el pla..., ara, l'han de seguir, el pla, perquè està prou clar que l'han de seguir, però el seguiment 137 milions de pessetes. *I suma y sigue.*

No estam davant una taxa. Una taxa es paga per un servei prestat, açò és bàsic, almenys en política econòmica i financera o en dret tributari, més que res, açò ho has de tenir clar: tributs, taxes, impostos. Les taxes es paguen per servei prestat, el servei costa tant, es divideix per tants de ciutadans que utilitzen aquest servei i, pam!, taxa. Impost, ha de ser generalitzat, i pot ser -m'han ensenyat a mi a tercer de dret- directe o indirecte; aquest no sabem prou bé què és encara, si directe o si indirecte, i si és directe és totalment injust: paguen els de menys poder adquisitiu perquè tots els altres se salven, i ho demostraré amb dades del Sr. Celestí Alomar. El 15% s'allotja a establiments il·legals, diu el Sr. Alomar; el 4,5% arriba en iots; el 12,8% de les pernoctacions, segons dades de la Conselleria de Turisme, són 11.024.370 que no estan controlades, per tant no paguen; segona residència, un 8,4%, total 7.249.996 pernoctacions que no paguen, i una segona residència, qui té una segona residència i és de fora té més doblers que aquest comerciant, aquest obrer, aquest miner, aquest treballador, aquest que mena l'autobús per Londres i paga unes vacances a un hotel, un paquet turístic, que paga l'ecotaxa; els altres no paguen l'ecotaxa, paguen els impostos com paga tothom i com pagaran també aquests. I els que vénen en iots tampoc no paguen ecotaxa, els que vénen en iots, que si és una taxa que ajudi a palliar els efectes mediambientals i el consum de recursos naturals, un iot que costa 1.500 milions de pessetes com el d'en Valentino, que no va pagar res d'ecotaxa, i va consumir aigua, va consumir petroli, va emprar les infraestructures, devia, supòs que devia, a no ser que tengui una planta de tractament de residus sòlids en aquest iot, supòs que devia fer sacs de fems per dur-ho allà on toca. Aquests no paguen.

Reconegut, Sr. Alomar, per vostè mateix: el 42,4% de la gent que ve a Balears a fer turisme d'una manera directa perquè ha comprat un paquet turístic, o d'una manera indirecta perquè lloga una casa d'un milió de pessetes cada mes, o està a una segona residència, o bé en iots, o bé en creuers, no paga, el 42%. De 86.096.520 pernoctacions, més de 30 milions d'aquestes no paguen ecotaxa. Per tant, fracàs total i absolut, no compleix l'objectiu que es proposa.

L'opinió pública ho ha acceptat de bon grat? Bé, jo en açò, ja li he dit abans, açò tant va per a Esquerra Unida, com per al PSM, com per al Partit Socialista, a mi em sap greu, però jo crec que en Bakunin, que, per cert, no era del PP...

(Rialles)

...deia textualment que apel·lar l'opinió pública per part de les minories és un defecte que suposa indiscutiblement nepotisme i autoritarisme. Jo no apel·lo l'opinió pública, jo apel·lo l'opinió que s'ha pronunciat mitjançant les eleccions.

Diuen també, certes intervencions que han fet aquí, que la població mallorquina accepta de bon grat l'ecotaxa. I la menorquina, Sr. Rosselló?, i l'eivissenca?, o no compta, o no l'accepta, o s'ha oblidat. Jo supòs que devia voler dir vostè la població de les Illes Balears.

Tampoc no estan vostès en sintonia i d'acord en quina era la projecció de l'ecotaxa que havia de tenir en una sèrie de projectes en concret. Aquí s'ha parlat de diferents projectes, és a dir, el calaix de sastre, l'ecotaxa ha de servir per a tot, des de millorar el medi ambient, fins pagar una sèrie d'estudis, fins fer polítiques de caràcter industrial, fins fer polítiques de caràcter turístic... No hi ha un acord, i no és que no hi hagi un acord només amb la presentació de les esmenes a la totalitat, és que ja tampoc no hi havia acord en el si de l'anterior govern. I no entraré a la facilitat que suposa esbrinar avui aquí damunt les contradiccions que va sofrir aquest projecte en el si del Govern, perquè ja he dit que mentre pugui aquest que els parla no té vocació de fer oposició de l'oposició ni vol mirar pel retrovisor, simplement em remet a els hemeroteques.

Crec sincerament que l'ecotaxa com a tal, la seva finalitat tal com havien dit podia ser bona, era bona. Açò ho han dit sempre, però perquè tinguí una projecció social, perquè tingués una projecció social havia de complir una sèrie de premisses que no es varen donar ni s'han donat: que estigui justificada i que no hi hagi altres sistemes de finançació. No es va poder justificar perquè automàticament es va veure que era discriminatòria, que no era generalitzada, es va veure que es va posar el nom d'ecotaxa a una cosa que era estrictament un impost, i com que vostès sabien que era un impost i que havia de ser generalitzat, com va dir en el seu moment el conseller d'Economia i Hisenda, el van vestir de taxa i no van cercar altres formes de finançament. Després en van voler cercar amb una sèrie de fundacions, instituts, que també en podríem parlar, de veure què han fet, que han demanat crèdits i aquests crèdits per descomptat no els paga l'ecotaxa perquè els crèdits s'han de tornar i reporten interessos, i aquests interessos els paguen els ciutadans de les Illes Balears, fora ecotaxa, tot açò és el caramull de desgavells que ha provocat aquesta aplicació.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Huguet, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Que sigui just... Acab, Sr. President, però ha d'entendre que són tres esmenes, són 15 i 15, 45, i jo només en tenc 15. Li deman dos minuts i li promet que acabaré, i si no vostè té autoritat suficient per llevar-me la paraula.

L'impost ha de ser just i no ha de discriminar, ja ho han dit, no és just, l'impost no és just perquè no afecta tots els que vénen a fer turisme. Per tant és injust i vostè demostrí'm el contrari, que sigui just, no és just. I és discriminatori perquè discrimina.

I els de les Illes Balears, els de Menorca, els d'Eivissa i Formentera sofreixen una doble discriminació. Què passa a aquell representant, industrial, treballador que s'ha de desplaçar a l'illa de Mallorca? Què passa a aquell pare de família que per les circumstàncies que siguin ha de passar una setmana aquí i ha d'estar a un hospital, perquè aquí hi ha l'hospital central de les Illes Balears, i fa nit a un hotel?, per una necessitat, no per vacances; paga ecotaxa, sí, paga ecotaxa. Normalment, per cada un que ve aquí sol venir per qualche necessitat, de les illes menors; per tant no em digui vostè que només són les estades turístiques, estades turístiques, de feina i de necessitats, sobretot dels habitants de les Illes Balears de les illes menors.

El servei que s'ha utilitzat per a la seva recaptació no és un servei objectiu, en funció de la riquesa de qui pernocta aquí, no, no, perquè si la diferència entre pernoctar a un hotel de tres estrelles amb un hotel de cinc estrelles és d'un euro, ja em contarán, no hi ha aquí una relació directa amb el poder adquisitiu, i els perjudicis -i acab, Sr. President- han estat molt superiors als beneficis, i han estat molt superiors als beneficis per una raó molt senzilla: és molt fàcil imputar als altres la culpa dels mals propis quan s'ha vist que s'havia fracassat. Miri, en to distès, en tost de fer una reflexió, en tost de fer aquí una proposta generosa, "miri, nosaltres estam disposats, acceptam que ha fracassat, totes les dades ens indiquen que ha fracassat, donarem suport a la retirada de l'ecotaxa, formarem una comissió per estudiar sistemes més adients, més justs i més equilibrats", vostès açò ho faran. Sap per què, Sr. Alomar?, saben per què, senyors de l'oposició?, perquè vostès fan bona la definició de política d'en Groucho Marx, que diu que *"La política es el arte de crear problemas para hacer diagnósticos falsos y aplicar soluciones equivocadas, eso sí, después dar la culpa a los demás"*.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, per replicar, el Sr. Rosselló, per cinc minuts.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que escoltant la rèplica del Sr. Huguet que, sense cap dubte, és un parlamentari brillant i una de les persones que conec, en fi, que desenvolupa la seva tasca bé i amb experiència, demostra que aquest debat no va molt en la seva direcció, perquè el Sr. Huguet no ha estat a l'alçada del que hauria d'estar, donada la seva capacitat, si el que li hagués tocat discutir avui hagués anat un poc més a favor del vent, en lloc d'anar en contra del vent.

Tornar retreure aquí, ja a hores d'ara, que els problemes que té el nostre turisme a les nostres illes són a causa de l'ecotaxa, això és prendre-nos un poc per allotjats. El nivell de debat polític que mereix aquesta cambra ha de ser una mica més elevat; basta veure els comentaristes polítics, els debats en els mitjans de comunicació, els debats en general, la veritat és que no és de rebut encara a hores d'ara plantejar que l'ecotaxa és la causant de si atur, si no atur, si problemes dins el món turístic. No, hi ha, evidentment, problemes dins el món turístic, problemes de competència, en fi, n'hem parlat altres vegades i supòs que en parlarem molt perquè és un dels problemes del futur de la nostra comunitat autònoma, dels nostres ciutadans i les nostres ciutadanes, però això jo ja ho deixaria aparcat, ho deixaria fora de lloc i entraria al fons de la qüestió. I el Sr. Huguet tampoc no ha volgut entrar en el fons de la qüestió, no sé si és que no li ha donat temps i tenia més coses preparades -de totes formes vàrem decidir a la Junta de Portaveus que ho faríem així, ho haguéssim pogut fer d'una altra forma-, que tots els arguments que ha utilitzat el Sr. Huguet són per posar en qüestió elements parcials del funcionament de l'ecotaxa, cosa que tant el Sr. Sampol com jo mateix, com altres, hem reconegut que hi ha possibilitats o no possibilitats de millorar.

No s'ha entrat en el debat de fons de la filosofia del que significa apostar seriosament per la defensa del medi ambient, apostar seriosament perquè el turisme sigui assumit com un bé per tota la societat i tothom vegi en el turisme un bé, no s'ha plantejat, per tant, quin és el fons de l'ecotaxa.

Que les mesures aplicades han estat encertades o no encertades? És un debat, d'acord, anem a fer-lo quan vostè vulgui; de totes formes, ara vostès, des del Govern, podrien haver fet les mesures que haguessin considerat adequades.

Que el cobrament tampoc no és adequat, no és el mètode adequat? D'acord, doncs anem a discutir quin és el mètode adequat, no gastis tanta saliva damunt els iots i no iots i totes aquestes coses, que queden molt bé, però ja ho sabem; ja ho he dit jo a la meua intervenció inicial, anem a veure; i també podríem discutir per què no es va poder fer el cobrament en el seu moment pels punts d'entrada, pels ports i aeroports. Evidentment, la col·laboració d'AENA no va ser en absolut positiva i ara ho podria ser.

Que no li agraden determinades mesures finalistes? Ha utilitzat també aquest argument, que les quatre o cinc mesures a les quals es destina no forçosament han de ser aquestes, podrien ser unes altres. D'acord.

Però aquest no és el debat, aquest seria el debat si estiguéssim fent la discussió d'esmenes parcials a un projecte de llei, si estiguéssim discutint què canviem d'una llei per canviar altres coses, però si el que volem és canviar-ho, és una ordre de supressió, ha equivocat la seva intervenció, Sr. Huguet, perquè el fons no era si la mesura era bona o no era bona, si es cobrava bé o malament, la discussió era si se necessita o no se necessita a una societat com la nostra una figura impositiva que ajudi a recuperar els problemes mediambientals, les dificultats mediambientals que hi ha en aquesta societat i si hi ha o no hi ha alternativa a la que

proposam. I tant el Sr. Sampol com jo li hem ofert damunt la taula anem a discutir això; al final de la seva intervenció fa la discussió a l'inrevés, la suprimim i cream una comissió per començar a discutir què feim a partir d'ara. Home, vostès estan en el Govern! I per què no ho feim a l'inrevés, que és el que li he dit jo? Ho deixam aturat, començam a discutir com ho hem de fer per millorar totes aquestes coses que vostè ha dit que no li agraden, impliquem tota la societat en aquesta discussió, tota, no només els sectors econòmics, no només els que ha anomenat vostè aquí, perquè sinó entram dins una discussió que no té cap sentit; jo ara trec una altra llista i començ a treure no sé quantes entitats, organitzacions, etcètera, que diuen que sí que els agrada. I arribarem al que ja sabem abans de començar, que n'hi ha uns que els agrada i uns altres que no els agrada, per tant anem a discutir, entre els que els agrada i els que no els agrada com ho feim per millorar-la i que sigui útil per a tothom. Aquest és el mètode, i això és el que es faria si vostès no haguessin fet bandera política d'aquesta qüestió durant la campanya electoral i l'han ficada i no la volen treure.

Sí, sí, compleixen el programa, només faltaria, jo tambéestic aquí defensant el meu, cadascú defensa el seu. Però el tema és, senzillament, que això els du que en aquests moments estan fermats i que l'únic que poden fer és presentar la supressió d'aquest tema; quan l'intel·ligent, el raonable, el que fins i tot, si poguessin parlar en privat tranquil·lament ens posaríem d'acord més d'un, el raonable seria dir: aparquem aquest assumpte, comencem a parlar seriosament entre diversos i estenguem aquesta discussió, trobem solucions, millorem tot el que no ha pogut ser durant tot aquest temps i arreglem el que ens fa falta, que ens fan falta aquests doblers que entraven d'aquesta forma, que no és fàcil que entrin d'una altra, perquè és molt difícil la qüestió de què entrin doblers de l'Estat i d'on sigui, perquè és molt difícil, perquè tots ho sabem, i per tant entrem a fer un debat de modificació i no de supressió. Aquesta és la nostra proposta i aquesta és la nostra idea i això és que he vingut a defensar avui aquí.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Sampol, per un temps de cinc minuts.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Pareix ser que des del món de la política sempre cercam les cites que fan més mal al món de la política, això ens ho hauríem de fer mirar. I per contestar-li amb una cita, també n'hi podria citar una altra en negatiu, precisament ahir la vaig llegir, d'Arthur Miller, que diu que la política ve a ser l'art d'actuar i que guanya qui actua millor, diu Arthur Miller, no ho dic jo.

En tot cas, vostè ha utilitzat dos arguments: un és impecable, hi estam d'acord, és el programa electoral. Ho vaig dir al debat de política, bé, perdó, al debat d'investidura del Sr. Matas, i li vaig dir: mirin, vostès tenen un compromís electoral. L'altre argument, que és el de què l'ecotaxa és la causa de totes les calamitats, ja ve, sí, sí, 1500 aturats més el juliol, 1500 aturats

més el juliol però 4000 persones més fent feina que el juliol del 2001, del 2002, perdó, o no? Home! O l'efecte Matas ja ha quedat diluït quan he dit que el mes d'agost hi ha hagut més aturats que l'any passat. I ràpidament va sortir el conseller de Treball, com feia el conseller de Treball de l'anterior Govern, diu sí, però és que tenim més gent cotitzant a la Seguretat Social que l'any anterior. Ho hem de dir tot.

No, mirin, vostès varen orquestrar una gran campanya mediàtica amb la intenció de provocar una crisi econòmica a les Illes Balears, perquè sabien positivament que si aquest govern arribava amb una economia bona els guanyaria les eleccions. I hem de parlar clar, vostès intentaren fer mal, feren mal a les Illes Balears desprestigiant el turisme, em consta les vegades que va dir que aquí no venien turistes, en Rato les vegades que va dir que aquí no venien turistes, el secretari d'Estat, aquell altre, que no sé..., Güelmes....

(Remor de veus)

Güemes, sí, UM no, Güemes, també va dir que aquí no venien turistes. No parlem de vostès. Això, l'efecte psicològic que té sobre una persona que diu, bé, jo me'n vaig de turisme enguany, i veu el *Bild* o veu *El Mundo* o veu el que sigui, diu, no, no, Balears no, perquè no hi van turistes, no sé què passa però no hi van turistes, no les volen. No ho ha dit el Govern que diuen que no volen turistes, ho han repetit vostès mil i una vegades.

Ara, amb el compromís electoral, naturalment, vostès tenen un compromís electoral que s'ha de complir, però jo estic segur que si rectificaven els defectes rectificables que té l'impost, que no és altre que el sistema de cobrament, i que, des del mateix moment, des del primer moment hem reconegut que era imperfecte, trobarien unanimitat. Jo crec que trobarien la unanimitat en aquesta cambra i crec que entre tots seríem capaços de convèncer els sectors econòmics, que també han estat en contra de l'impost. Perquè aquí del que es tracta i és la part més important del debat, és, si vostès estan d'acord amb les inversions previstes a la llei, insistesc, no amb els projectes, perquè vostès ara són els que han de definir els projectes que són prioritaris, però els objectius; o me digui amb què no estan d'acord: en rehabilitar zones turístiques, esponjar zones turístiques; en restaurar el patrimoni històric, artístic i cultural que tenim i utilitzar-lo com a mesures de promoció turística i com a una oferta de turisme cultural, amb inversions a medi ambient i a espais naturals, per oferir també una oferta de senderisme, de visita a espais i a paisatges privilegiats, i amb el món rural.

D'entrada les inversions del món rural ja han caigut, més o manco aquí hi havia un cert compromís de dedicar una quarta part dels recursos a inversions en matèria d'agricultura. N'havíem parlat, jo vaig fer una proposta aquí i hi havia un cert assentiment que s'expressaria la solidaritat amb el món rural. Bé, de moment, dos projectes que hi havia dirigits al món rural ja han caigut, i segurament no mantendran el projecte que es va posar en pràctica de finançar la reforestació; que això, després de tres o quatre anys de calamitats a fora vila ha estat pluja d'abril, aquesta subvenció per reforestar.

Aleshores, què no els interessa i, en tot cas, d'on trauran recursos econòmics? La proposta és aquesta: generalitzar l'impost i cobrar-lo damunt els bitllets d'avions, dels vaixells i, si és necessari, als ports esportius també es pot crear un mecanisme per cobrar-lo. I des del reconeixement que l'ecotaxa és una mesura imperfecta, però insistesc, és la primera mesura seriosa amb compromís econòmic anual de completar un model turístic que s'està demostrant imperfecte, i en aquest moment poc competitiu respecte dels nostres ciutadans.

I en tot cas, hi ha una alternativa, moltes vegades -acab, Sr. President, estic abusant-, moltes vegades han dit que trauran fons de l'Estat. Jo record la Llei de règim fiscal i especial de les Illes Balears que va sortir d'aquest Parlament i que en el Congrés dels Diputats va patir una gran mutilació, va sortir una altra cosa; la llei que aprovarem aquí preveia un fons d'insularitat, amb uns objectius molt similars als que preveu l'ecotaxa, de finançament d'infraestructures, equipaments, inversions a medi ambient i que crec que es va quantificar a la pròpia llei amb 15.000 milions de pessetes anuals. Bé, si vostès treuen aquest compromís via una participació damunt l'IVA, com de vegades ha proposat qualche partit, si treuen aquesta dotació econòmica, tal vegada nosaltres aquí vendrem i els donarem l'enhorabona. Mentrestant, el que està en les nostres mans és crear aquesta nova figura, amb el mateix esperit, i que la pagui tothom que ve de turisme a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Celestí Alomar, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo avui me sent profundament despreciat i crec que aquesta cambra es mereix qualche cosa més per part del Govern, és la primera llei en què hi ha una esmena a la totalitat que el Govern no intervé, és la primera vegada, que jo sàpiga, que no intervé; jo crec que vostès el que estan fent és ignorar aquest Parlament, estant ignorant el Parlament de la mateixa manera que els està marcant el Sr. Aznar des de fa molt temps, crec que segueixen el mateix camí.

Sr. Huguet, també dins aquest nou estil de la dreia, jo crec que si posàssim damunt un garbell el que vostè ha dit poca cosa quedaria, sacsejàssim, poca cosa quedaria. Per ventura, l'únic que quedaria, i això s'agraeix moltíssim, és el seu estil, el seu estil elegant i el seu estil educat, i jo, com li dic, això s'agraeix.

Però he notat també una certa tendència a sumar-se a aquest corrent majoritari de la dreia que ens governa, que és no tenir -si té tantes ganes de parlar, per què no puja, Sr. Flaquer?

(Rialles i remor de veus)

Aquesta tendència de la dreta que ens governa, com deia, que és, direm, d'imprecisions, per no ser més durs. Vostè ens parla de llocs de feina, jo li dic que llegeixi l'informe econòmic i social de les Illes Balears del 2002 i comprovarà com Balears va créixer un 4,5% en ocupació, mentre l'Estat creixia un 2%. Me pareix també poc elegant, i per això li dic que ja vostè se'n va a aquesta tendència, està tombant vostè, que ens parli de prejudicis d'un impost quan vostès tenien l'ISIQIEMA i ens varen deixar, simplement, només una factura de 20.000 milions de pessetes. Crec que, és a dir, m'agradaria que tornàs a aquesta postura que solia tenir en aquesta cambra.

Jo no li he parlat d'eleccions, jo no li he parlat de legitimitat per llevar l'impost; la tenen tota, ho varen dur al programa electoral, ho varen votar, jo no li he parlat d'aquesta qüestió, jo li he parlat simplement de motius, de raons per llevar l'impost turístic. I vostè me ve aquí i ha argumentat diferents qüestions, però ni una sola raó de fons. Vostè, per això li dic que si posàssim un bon garbell quedaria poca cosa, vostè, tots els arguments que ens ha donat en aquesta tribuna han estat per fer una modificació de la llei, no per derogar la llei. I en aquests moments, avui, si no estic equivocadament, del que parlo és de si derogam o no derogam aquesta llei, i vostè no ens ha donat ni un sol argument per derogar la llei.

I jo li he expressat i li torn a expressar que me preocupa que venen aquí, deroguen la llei amb un acte de prepotència, amb un acte no fonamentat amb arguments i, en canvi, no tenen alternatives, no tenen cap alternativa, ni una sola alternativa.

I li diré, però ja fent frases i també citant Grouxo Marx, és a dir, vostès ens lleven la llei, perdem 45 milions d'euros a l'any, no ens duen cap alternativa, jo també li vull recordar allò que deia en Grouxo que "*Partiendo de la nada hemos llegado a la más profunda de las cuotas de miseria*". És a dir, frase per frase.

(Remor de veus)

Molt bé, estic a la seva disposició. Per tant, o sigui, no crec, és a dir aquesta és la qüestió, vostès no argumenten, no tenen ni un sol argument per derogar l'ecotaxa; tota l'argumentació que fan és per fer una modificació i, a més, no ens duen ni una sola alternativa per poder compensar aquests 45 milions d'euros, no ens duen ni una sola alternativa per poder seguir fent una acció definida damunt el que és la diversificació en el turisme; no ens duen ni una sola alternativa per poder seguir essent un destí que, per primera vegada, dins els mercats internacionals ho veuen com un destí que estava cuidant el medi ambient, quan dúiem trenta o quaranta anys batejats amb una paraula, que era "balearització". No tenen alternatives a això, vostès han fet un acte de debilitat, com els deia; vostès han baixat els braços, és una rendició. Jo voldria que ho tenguessin en compte, el que pagarem aquesta rendició, l'estam pagant, la resposta ja he dit quina era: tot inclòs i preus més a la baixa.

Per tant, jo insistiria a demanar-los que reflexionin, que pensin realment el que estan fent. No els deman qui els va dir que llevassin l'ecotaxa, jo no ho vull saber, jo és que la seva

relació amb sectors econòmics no la vull saber, ni ho argumentaré, ni és el meu fil del discurs; jo el que els deman és que reflexionin per al bé d'aquest país. Aquest país va entendre que l'ecotaxa era una conquesta social, la gent, vulguin o no vulguin senyors, entén que l'ecotaxa és una conquesta social, l'ecotaxa és la primera vegada a la història que donam una passa cap endavant i deim allò que volem ser nosaltres, a través de l'ecotaxa és la primera passa per definir un futur propi amb allò que nosaltres volem ser. Aquest sentit no ens ho llevin, l'ecotaxa no és fer infraestructures a les zones turístiques, l'ecotaxa no és això; de totes maneres ja sabem qui pagarà les infraestructures a les zones turístiques, ja ho sabem: els ajuntaments i els ciutadans, ja ens ho han dit. L'ecotaxa és alguna cosa més, l'ecotaxa té aquest sentit d'excel·lència que jo els deia a vostès. Per tant, reflexionin, tornin arrera i escoltin, i escoltin de tal manera que també durant aquesta legislatura no ens haguem de recordar d'aquella frase, i aquesta és una mica més seriosa, que deia Unamuno: "*Venceréis pero no convenceréis*".

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contrarèplica, té la paraula el Sr. Huguet, per un temps de cinc minuts.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Agrair que s'hagin llegit el nostre programa, perquè veig que ningú ho ha posat en qüestió. Però anem a veure, jo he de dir, començant, per respecte també, a la seva representació i representativitat dins aquesta cambra, el debat pel darrer que ha intervengut, el Sr. Alomar, que si ell no té cap inconvenient, nosaltres seguirem el camí traçat pel Sr. Aznar que, de moment, no ens va malament; no sé si el camí traçat pels seus líders els va bé o no els va bé, ja sigui a nivell nacional, a nivell de comunitat autònoma o a nivell local. Per tant, cadascú que segueixi aquell caminet que cregui que ha de seguir i al final, com diuen els pagesos, en haver mesurat sabrem quantes han fet, no ens va malament seguir aquest camí.

Quant a l'ocupació, Sr. Alomar vostè és hàbil també, perquè l'esgrima parlamentària, en certa manera, s'han de saber manejar les dades amb una certa habilitat, vostè no m'ha parlat dels llocs de treball destruïts en el sector turístic concret, sinó de l'ocupació general, i és certa aquesta dada, efectivament, és certa aquesta dada, ni l'hem discutida mai. En el sector turístic no és així i vostè això ho sap.

Què és el que replegam o què és el que hem replegat? Quina era l'expectativa i quina ha estat la realitat? 8.000 milions de pessetes de recaptació de l'ecotaxa, que encara no ha estat efectiva i per açò s'han hagut de demanar crèdits a través de societats intermèdies per dur endavant projectes que devenen en interessos i que els interessos els paguen els ciutadans? Que és el que jo li he dit i vostè no ha contestat; 8.000 milions de pessetes en els pressuposts, com és el pressupost de la nostra comunitat és la xocolata del lloro, si aquest pressupost

se gestiona bé, no es fan despeses supèrflues i no es gasten més de 7.000 milions de pessetes en quatre anys i xaranges. 8.000 milions de pessetes no treuen de l'enfangament una comunitat autònoma amb projectes mediambientals, amb suport a l'agricultura, amb incentivar les zones turístiques; açò no s'ho creuen vostès. I no s'ho creuen perquè aquí ningú ha pogut rebatre que aquest és un impost injust, que hi ha més del 30% de visitants que no ho paguen, i és tan injust que només el paguen el que menys tenen, aquells que van a establiments turístics legalitzats, però cap dels altres que empren altres mitjans.

I jo li deman, Sr. Alomar, que vostè adoctrini els seus i els passi les dades de la seva conselleria en relació amb el pagament de l'ecotaxa, la seva gestió i qui realment la paga, els passi les dades, perquè jo les tenc les dades que vostè va passar aquí la legislatura passada, no, no, de la legislatura passada, miri açò, li puc mostrar, que és un tema que vam agafar com allò *del dictado*.

Arguments? Jo trob que d'arguments n'hi he donat abastament; que aquests arguments que nosaltres haguem donat no siguin coincidents amb els seus, açò ja és una altra cosa, estariem preocupats si ara coincidíssim amb l'argument real de l'ecotaxa. Amb l'argument teòric de l'ecotaxa, amb la finalitat de l'ecotaxa vostè no ha sentit mai ningú de nosaltres que digués que hi estigués en contra. Quan vostè me treu aquí que el Sr. Cañellas o el Sr. Ramis a l'època del Sr. Matas, tenien previst, no, no, havien estudiat la manera i la forma, i quan van veure que no es podia aplicar van desistir d'aquests projectes. Vostès saben perfectament, i aquí s'ha reconegut per part de membres de la resta de formacions polítiques que formaven part de l'extingit pacte d'esquerres, dic extingit perquè vostès, els del PSOE, s'han desmarcat tot d'una, (...) ho posin dins el mateix sac, bé, doncs, les discrepàncies que hi havia eren fortíssimes; no solament com s'havia d'aplicar, sinó com s'havia d'aplicar, perquè s'havia d'aplicar i qui l'havia de gestionar. Se'n recorden de les disputes fortíssimes entre si era Economia i Hisenda, si era Turisme o si era Medi Ambient qui ho havia de gestionar?

Per què nosaltres deim que no basta modificar? Perquè no aconsegueix cap dels cinc requisits que abans els he dit, no està justificada aquesta càrrega impositiva perquè no pot aconseguir la finalitat per la qual es vol crear. És injust i és discriminatori, que també li he demostrat. Que no s'aplica d'una manera equitativa en funció del poder adquisitiu. Que no serveix en absolut per millorar ni els serveis, ni tan sols millorar la competitivitat, tot el contrari, els efectes són perniciosos per a la competitivitat. Sr. Alomar, senyors portaveus dels grups de l'oposició se n'adonin d'açò. Si no fos així, quin argument hi ha perquè cap altra comunitat autònoma, competidora de la nostra, turísticament parlant, no l'hagi posat? No venguin aquí amb unes frases ja prefabricades i fetes de la balearització, aquest concepte de la balearització, si és cert el que vostè diu, Sr. Alomar, havia d'actuar amb responsabilitat i canviar la Llei general turística, canviar les (...) que impossibilitessin qualsevol tipus de futura balearització. Açò no s'ha fet, per què? Perquè és impossible, perquè en açò tenim un acord, per favor, anem a ser seriosos a l'hora de parlar.

I clar, jo sé que hi ha coses que de vegades provoquen o fan un poc de mal, poden fer un poquet de mal. Sr. Alomar, som nosaltres, per ventura és qualcú de nosaltres, del Grup Parlamentari Popular, que va manifestar a titular, a plena pàgina, a quatre columnes: "*En Baleares sobran como mínimo dos millones de turistas*"?

(*Remor de veus*)

No, no, jo dic si som nosaltres, no dic qui és. Som nosaltres? No. La disputa comença per aquí. Qui és que es compromet a una reunió amb el sector turístic, a dir nosaltres no llevarem la llei d'ecotaxa, però si els efectes que veim són perniciosos no l'aplicarem? I quan es ve aquí es fa tot el contrari. Qui és que posa aquest impost quan està advertit, per activa i per passiva, per un dels seus socis, de la passada legislatura, avui no socis seus, però a la passada legislatura adverteix que no era el moment oportú però que, per compliment del seu pacte, el votarà? Totes aquestes advertències vostès les varen tenir damunt la taula i no en van fer cas. Els arguments que empra avui el portaveu del Partit Popular són *mutatis mutandis* els mateixos arguments que vam emprar per dir no a l'ecotaxa, no un mes abans de les eleccions, no amb cap venuda, no a una cambra, allà darrera, sense que ningú se'n temés, no, *con luz y taquígrafos*, des del primer dia que vostès van dur el projecte a aquesta cambra, des del primer dia vam dir que nosaltres estàvem en contra d'aquest model impositiu dins el sector turístic. No som nosaltres que hem dit que era una mesura equivocada. El Sr. Mesquida, conseller responsable -i ara no es pot girar darrere, eh?, perquè és tan responsable el Sr. Mesquida abans que era membre del Govern com ara que no ho és, perquè si no hi estava d'acord no havia d'haver estat membre del Govern; per tant, no és que el defensí, però qui va posar el crit al cel amb aquest tipus impositiu?, el Sr. Mesquida. Fa les declaracions de fa dues setmanes...

(*Remor de veus*)

...les declaracions de fa dues setmanes i li contesten que el Sr. Mesquida només representa els rics i els *yuppies*, açò ho he llegit jo, ho he llegit, eh?, ho he llegit.

(*Més remor de veus*)

Qui és...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, per favor, vagi acabant.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Qui és que diu que no és el moment oportú? També n'hi ha asseguts en aquesta tribuna, que per respecte a les persones tampoc no ho diré, que no es van oposar frontalment a l'ecotaxa però no van tenir cap emperò perquè saben on tenen l'hort dels vots, que no era el moment oportú per aplicar-la. Ni era el moment oportú, ni s'ha fet oportunament, ni l'oportunitat ha servit per solucionar tots els mals que vostès pensaven que solucionarien.

I ja el súmmum dels súmmums, després de la dada que jo li he donat i que no ha estat rebatuda, és allò de campanyes mediàtiques i publicitàries. Bé, per campanyes mediàtiques, un pla d'implantació de l'ecotaxa de més de 100 milions de pessetes i després un altre pla per fer el seguiment per veure com ha anat aquesta implantació de 130 milions de pessetes. Açò són campanyes publicitàries, un 10% d'allò recaptat efectivament de l'ecotaxa, un 10% en propaganda, publicitat i xarangues diverses.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Els grups que no han intervingut volen fixar posicions?

Aquesta presidència els recorda que farem votació conjunta de totes les esmenes.

Passarem a la votació.

(Remor de veus)

Els resultats han estat 33 vots no, 24 sí, i abstencions cap. Per tant queden rebutjades aquestes esmenes a la totalitat.

V. Designació dels membres que han de formar part del Consell Social de la UIB.

Passam al cinquè i darrer punt de l'ordre del dia, consistent en la designació dels representants del Parlament al Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

Atesa la resolució de Presidència reguladora de les normes de procediment per a la designació dels representants del Parlament en el Consell Social de la Universitat de les Illes Balears, procedeix sotmetre a la consideració del Ple les persones proposades pels grups parlamentaris per als esmentats càrrecs, i demana al Sr. Secretari Primer que faci lectura dels noms de les persones proposades.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Per part del Grup Parlamentari Popular, presenta aquestes persones: Sr. Antoni Verd Noguera, Sr. Josep Xabuc Fortuny.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, presenta el Sr. Andreu Crespi Plaza.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència demana a la Cambra si pot considerar designades per assentiment com a representants del Parlament de les Illes Balears en el Consell Social de la Universitat de les Illes Balears aquestes persones.

Si no hi ha assentiment s'aplicarà allò establert per l'article 88 del Reglament de la Cambra. L'article 88 diu: "La votació serà

secreta mitjançant papereta si es tractava d'elecció de persones, si així ho decidia la Presidència i si s'havia especificat aquesta modalitat. En aquest cas, els diputats seran nomenats nominalment a la Mesa per tal de dipositar la papereta a l'urna corresponent", papereta que haurà de manifestar si les persones proposades tenen suport del diputat; si el diputat els dóna el seu suport escriurà a la papereta "sí"; si el diputat no els dóna el seu suport escriurà a la papereta "no"; si s'absté deixarà la papereta en blanc.

Per tant, jo deman al Sr. Secretari Primer que procedeixi a la crida successiva dels membres de la Cambra perquè introdueixin el seu vot a l'urna habilitada a l'efecte.

(Remor de veus)

No. Record als senyors diputats una vegada més que no és una votació per assentiment. Es vota sí si s'accepta aquesta proposta, no si es rebutja i abstenció si realment no es pren cap determinació per cap, ni en sentit favorable ni en sentit contrari. Sr. Secretari...

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Abascal Jiménez, Patricia.

Alomar i Mateu, Celestí.

Antich i Oliver, Francesc.

Armengol i Socias, Francesca Lluch

Barceló i Martí, Joana Maria.

Binimelis Amengual, Maria.

Boned i Roig, Joan.

Bosch i Mesquida, Andreu.

Calvo i Sastre Aina Maria.

Camps i Orfila, Maria José.

Costa i Serra, Pilar.

Diéguez i Seguí, Antoni.

Fageda i Aubert, Joan.

Feliu i Álvarez de Sotomayor, Carme.

Font i Rosselló, Joan.

García i Querol, Maria del Carme.

Gascón i Mir, Miquel.

Gornés i Hachero, Josep.

Guasch i Díaz, Diego Manuel.	Vinent i Barceló, Assumpta.
Huguet i Rotger, Joan.	Estaràs i Ferragut, Maria Rosa.
Jerez i Juan, Miguel Ángel.	Flaquer i Riutort, Joan.
López i Oleo, Maria Anna.	Font i Barceló, Jaume.
Marí i Tur, Antoni.	Juan i Cardona, Josep.
Mascaró i Melià, Joana Lluïsa.	Matas i Palou, Jaume.
Mayans i Serra, José Miguel Fernando.	Camps i Coll, Guillem.
Mulet i Dezcallar, Dolça.	Fernández i Terrés, Félix.
Munar i Cardell, Miquel.	Marí i Tur, Joan.
Munar i Riutort, Maria Antònia.	Rotger i Llabrés, Pere.
Nadal i Buades, Miquel.	Valenciano i López, Valentí.
Oliver i Mut, Gaspar.	EL SR. PRESIDENT:
Palau i Torres, Pere.	Sí.
Pastor i Cabrer, Antoni.	Sí.
Prohens i Vicens, Andreu.	En blanc.
Quetglas i Rosanes, Francesc.	Sí.
Ramon i Juan, Miquel.	Sí.
Riudavets i Florit, Eduard.	Sí.
Rosselló i del Rosal, Miquel.	Sí.
Rosselló i Pons, Margalida.	Sí.
Rubio i Aguiló, Fernando.	En blanc.
Salom i Coll, Maria.	Sí.
Salom i Soler, Aina Maria.	En blanc.
Sampol i Mas, Pere.	Sí.
Seguí i Pons, Joana Maria.	Sí.
Sugrañes i Barenys, Misericòrdia.	En blanc.
Tadeo i Florit, Jaume.	En blanc.
Torres i Cabañero, Carolina.	Sí.
Tur i Torres, Vicent.	Sí.
Vadell i Ferrer, Maria Antònia.	Sí.
	Sí.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS